

Odhalení Boha

1 Zůstaňme chvíli stát a skloňme hlavy k modlitbě.

1. Tessalonicenským 4:17

2 Naš milostivý Pane, dnes jsme skutečně vděční za tuto výsadu, že se můžeme shromažďovat na zemi před příchodem Páně. Kéž bychom dnes mohli skrze Tvé Slovo prozkoumat svá srdce a zjistit, zda jsme ve víře, abychom byli připraveni na hodinu Jeho příchodu. Abychom byli takoví, jak říká Písmo: „Vychvácení spolu s těmi, kdo zesnuli, a setkali se s Pánem v povětří a byli s Ním navěky.“

3 Děkuje ti za pravého křesťanského ducha, který je stále na světě mezi lidmi, že stále věří Tobě a Tvému Slovu. Proto dnes prosíme o Tvé požehnání pro nás, abys každého z nás zaplavil tím, co potřebujeme, abychom byli zavlaženi Slovem, abychom rostli v užitečné nástroje ve Tvých rukou pro tento poslední den. Prosíme Tě o to ve jménu Pána Ježíše Krista, našeho velkého Pastýře, jehož zjevení se vyhlížíme. Amen.

4 Můžete se posadit. A chci říct, že považuji za velkou čest být dnes ráno znovu zde. A mrzí mě, že nemáme dost míst k sezení. A dnes večer se chceme modlit za nemocné; dnes, teď dopoledne by to bylo trochu obtížné.

5 A dnes jsem měl v úmyslu, aby se toto poselství nahrálo. Pán se mnou ohledně toho zřejmě jednal před měsícem nebo dvěma, a je to dlouhé. A nemám čas na to, abych to přinesl ve shromážděních, protože jsme na shromáždění vyhradili třicet, čtyřicet minut služby. A pak jsme... Kvůli lidem, kteří musí chodit do práce, a podobně, jsem zjistil, že je lepší, když jsou moje poselství kratší. A venku to neměli čas nahrávat, tak jsem si řekl, že počkám, až se dostanu sem do modlitebny, a pak to nahraju tady. A je to trochu zdlouhavější a já vím, že stojíte, a tak si pospíším, jak jen budu moci. A teď, nebude mi to vadit, když se budete střídat v sezení, nebo cokoli jiného, to mi bude úplně jedno, protože tohle je zvláštní den, kdy prostě děláme tyhle nahrávky.

6 A tak jsme dostali skvělé zprávy o tom, co Pán udělal na misijním poli, ale patrně se tomu budeme věnovat více dnes večer, kdy budeme mít více času na to, abychom se tomu věnovali.

7 A nyní věříme, že Pán požehná každému z vás. Víím, že vaše srdce jsou plná radosti a očekávají Pánův příchod. A moje také překypuje, když vidím věci, které se dějí tak, jak se dějí. Konflikty mezi národy a

církev v takovém stavu, v jakém je, a jsou vidět znamení Jeho příchodu, jak fyzicky, tak duchovně, a vědět, že tento čas, kdy On se ukáže, je tak blízko, to prostě naplňuje naše srdce radostí, když víme, že budeme jednoho dne proměněni. Budeme proměněni z těchto stvoření, kterými jsme.

⁸ Domnívám se, že pokud tomu rozumím, že jsme telefonicky někam propojení, že toto poselství se přenáší do Phoenixu a do různých částí telefonem. A tak věříme, že pokud je to tak... Já nevím, řekli mi to předtím, než jsem sem přišel. A všichni lidé tam venku se opravdu těší dobrému zdraví a Pánově slávě na nich.

⁹ A nyní otevřeme Pánovo Slovo. A všichni jsme tu proto, abychom se radovali a dávali pozor na to, co jsme... Nikdy jsme sem nepřišli a jsme... Každý z přítomných ví, že nikdo by tu neseděl v takovém horku jenom proto, aby tu byl. Jsme tu za jediným účelem, a tím je důvěrnější chůze s Bohem. A vše, co můžeme udělat, je věřit, že Pán Ježíš je s námi. A jsme tu proto, abychom s Ním důvěrněji chodili.

¹⁰ Tohle horko je na mě trochu moc. Už jsem si trochu zvyknul na to suché horko v Tucsonu, které je... ta vlhkost tady... No, tam je mnohem větší horko než tady, ale je tam sucho. U nás je vlhkost někdy tak dvacetina procenta, možná tak nějak, prostě skoro jako když žijete pod kyslíkovým stanem. Ale tady je ta vlhkost a člověk se prostě cítí tak nějak „celý vyždímaný“, jak jsme tomu obvykle říkali. Takže je to pro vás těžké, to vím, a vy matky s malými dětmi a vy lidé, kteří stojíte, staří a mladí takhle pohromadě vedle sebe. A teď doufáme, že vás Bůh za vaši oběť bohatě odmění.

¹¹ Pokud vím, bratr Roy Borders je někde tady. Slyšel jsem, jak byl jmenován, ale zřejmě se nemohl dostat dovnitř. Dobře. To je manažér těchto shromáždění.

¹² Nyní vám také chceme oznámit, že dnes ráno odešel k Pánu jeden muž, který byl mezi námi, bratr Jackson ze Sturgisu ze státu Michigan. Nikdo neví, jak odešel nebo co se stalo. Byl celkem v pořádku a najednou... Myslím, že ho našli mrtvého, nebo tak něco. Nedoověděl jsem se o tom všechny podrobnosti. A my jsme Bohu velmi vděční, že bratr Jackson byl křesťan. Neviděl jsem ho několik let, ale on sedával mezi námi a byl jedním z nás. (Bože, dej odpočinek jeho šlechetné duši.) Když takhle odešel, věříme, že to možná bylo něco, že nastal čas, aby odešel. Pán nás před tím nikdy nevaroval, ani jeho, prostě odešel. Tak se to prostě stalo. A já chci co nejdříve zavolat jeho manželce a vyjádřit jí naši upřímnou soustrast. A všichni chceme poděkovat Bohu

za jeho statečný křesťanský život a za to, co znamenal tady na zemi, a zejména pro nás tady v tomto místním shromáždění.

13 Dnes večer jsem oznámil, že se budou konat modlitby za nemocné, a dnes večer budu ohledně nemocných víc mluvit.

14 Ale protentokrát se teď pustme rovnou do Slova, protože je to tu přeplněné a je horko. Přejdeme rovnou ke Slovu. Dnes ráno chci číst ze dvou částí Písma, která jsou dlouhá, aby mi trochu přiblížila pozadí, co chci říct.

15 A teď bych si přál, aby bratr Sothmann a oni, pokud možno, aby tu nahrávku, než ji prodají, pozdrželi, rád bych si ji poslechl, než se dostane na veřejnost.

16 A teď v... Chci číst z 2. kapitoly epištoly k Filipským, od 1. do 8. verše, a z 3. kapitoly 2. epištoly ke Korintským, počínaje 6. veršem, a chci číst až do 4. kapitoly 2. epištoly ke Korintským, abychom měli podklad. A teď budu nejprve číst z 2. kapitoly epištoly k Filipenským.

Než začneme číst, pomodleme se:

Matouš 24:7; Lukáš 21:10, 26; Jan 17:17

17 Pane Ježíši, Tvé Slovo je pravdou. A v této neklidné hodině, ve které nyní žijeme, národ proti národu, mor, zemětřesení na mnoha místech, selhávání lidských srdcí, strach, vidíme nápis na stěně. No, to je v té tělesné sféře, měl by to vidět celý svět. Ale nyní je tu také duchovní sféra a my vidíme velké události a chceme o nich dnes mluvit.

Zjevení 5:3, 5

18 Požehnej své Slovo v našem srdci. Víme, že nikdo na nebi ani na zemi není hoden vzít tuto Knihu, uvolnit její pečetě nebo se na ni dokonce podívat. Ale objevil se Jeden, zabítý Beránek, krvavý, který přišel a vzal tu Knihu a byl hoden a schopen ji otevřít. Ó, Beránku Boží, otevři dnes své Slovo pro povzbuzení našim srdcím. Jsme Tvými služebníky. Odpusť nám naše hříchy, Pane. A vše, co by bránilo Slovu vyjít ven s velkou mocí a vlivem dnes na naše životy; odstraň, Pane, jakoukoli překážku, abychom mohli mít plný přístup ke všem požehnáním, která jsou nám skrze Tvé Slovo zaslíbena. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

Filipenským 2:1-8

19 Filipenským 2:

Je-li v Kristu nějaké povzbuzení, je-li nějaké potěšení lásky, je-li nějaké společenství Ducha, je-li nějaký soucit a milosrdenství,

dovršte mou radost: smýšlejte stejně, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše a jedné mysli.

Nic nedělejte pod vlivem ctižádosti nebo ješitnosti, ale v pokoře pokládejte jedni druhé za přednější než sami sebe.

Ať si každý nehledí jen svého, ale každý také toho, co je druhých.

Nechť je tedy ve vás totéž smýšlení, jaké bylo v Kristu Ježíši:

Ačkoli existoval Božím způsobem, netěšil se z toho, že je roven Bohu, ale zmařil sám sebe, když přijal způsob služebníka a stal se podobným lidem.

A když se ocitl v lidské podobě, pokořil se a stal se poslušným až k smrti, k smrti na kříži.

²⁰ Tedy, kdybychom teď otevřeli 2. Korintským, 2. kapitolu, počínaje 4. veršem, a budeme číst až do 18. a dále část 4. kapitoly:

2. Korintským 3:6-18; 2. Korintským 4:1-3

Který nás také učinil způsobilými služebníky nové smlouvy, ne litery, ale Ducha; neboť litera zabíjí, ale Duch obživuje.

Jestliže pak služba smrti, literami vyrytá do kamenů, byla slavná, takže synové Izraele nemohli pohledět do Mojžíšovy tváře kvůli slávě jeho obličeje, která byla pomíjející,

jak by tím spíše neměla být slavná služba Ducha?

Jestliže totiž služba odsouzení měla slávu, služba spravedlnosti se ve slávě rozhojňuje mnohem více!

Vždyť vzhledem k té nesmírné slávě ani to, co bylo oslaveno, v tomto ohledu oslaveno není.

Jestliže totiž to pomíjející přišlo skrze slávu, mnohem spíše je ve slávě to, co zůstává.

Jelikož tedy máme takovouto naději, mluvíme tak otevřeně,

a ne jako Mojžíš, který kladl na svou tvář roušku,

aby synové Izraele nehleděli k cíli toho, co mělo pominout.

Jejich mysli se však zatvrdily. Až do dnešního dne totiž zůstává při čtení Staré smlouvy tatáž rouška neodkrytá, neboť se odnímá jen v Kristu.

Když tedy bývá čten Mojžíš, na jejich srdcích leží až do dnešního dne rouška.

Jakmile se však člověk obrátí k Pánu, je ta rouška odstraněna.

Ten Pán je Duch, a kde je Pánův Duch, tam je svoboda.

My všichni se pak s odkrytou tváří zhlížíme v Pánově slávě jako v zrcadle a jsme proměňováni v tentýž obraz, od slávy k slávě, jako od Pánova Ducha.

Poněvadž tedy máme tuto službu podle milosrdenství, které jsme přijali, nepolevujeme.

Zřekli jsme se skrytých hanebností, nechodíme v chytráctví, ani nezacházíme s Božím slovem podvodně, ale zjevováním pravdy se v Božích očích osvědčujeme před každým lidským svědomím.

Jestliže je pak naše evangelium zakryté, je zakryté těm, kteří hynou.

21 Ať Pán přidá své požehnání ke čtení Jeho Slova.

22 A moje téma pro toto ráno, a věřím, že mi to Bůh dnes ráno zjeví. A pokaždé, když vy, kteří si vezmete ty pásky a posloucháte je, a já doufám a věřím, že máte duchovní porozumění toho, co se Bůh snaží předat církvi, aniž by to přímo řekl, rozumíte. Je to věc, kterou někdy... Některé věci musíme říkat tak, aby to možná zředilo *řady*, aby to některé přivedlo k odchodu, některé k tomu, aby odešli a některé k zamyšlení. Ale to se dělá záměrně. Musí to tak být.

23 Někdo by pak mohl namítnout: „Chceš říci, že Bůh by něco takového udělal záměrně?“ Určitě to dělal! A ještě to dělá.

Jan 6:23

24 Jednoho dne, když měl kolem sebe tisíce lidí, řekl: „Nebudete-li jíst tělo Božího Syna, Syna člověka, a pít Jeho krev, nemáte v sobě

život.“

25 Co myslíte, že by si o takovém výroku pomyslel nějaký lékař, nebo zdravotní sestra, nebo jakýkoli inteligentní člověk, od člověka, který měl takovou službu, jakou měl On? Proč řekl: „Jezte tělo? To je kanibalismus! Pít lidskou krev? To je upír! Jinými slovy, On chce, abychom byli kanibaly a upíry.“ A celé publikum od něj odešlo.

Jan 6:62

26 A bylo s Ním kazatelské sdružení, sedmdesát vyvolených služebníků. Obrátil se k nim a řekl: „Co si pomyslíte, až uvidíte Syna člověka, jak vystupuje tam, odkud přišel?“ On to nevysvětloval. Vůbec to nevysvětlil, Pavel to udělal až později. Prostě to jen řekl. Vidíte? A pak, když to... On řekl: „Co řeknete těmto služebníkům, když uvidíte Syna člověka vystupovat tam, odkud přišel?“

27 Nepochybně si ti muži řekli: „No, moment. Jíme s Ním. Rybaříme s Ním. Spíme s Ním. Víme, kde se narodil. Viděli jsme kolébku, ve které Ho kolébali. A jak se může ten Muž... To je tvrdá řeč.“

Jan 6:66

28 Bible říká: „Už s Ním nechodili, opustili Ho.“

Jan 6:67, 70

29 Zůstalo mu jich dvanáct. Vybral jich dvanáct a řekl, že jeden z nich je ďábel. Obrátil se tedy k nim. A nikdo nedokázal vysvětlit, co právě řekl. „Jak budou jíst Jeho tělo a pít Jeho krev? A jak On sestoupil dolů, když se narodil přímo tady na zemi?“ Vidíte? Oni to nemohli pochopit. A pak se obrátil k apoštolům a zeptal se: „Chcete odejít také?“

Jan 6:66, 68

30 A tehdy apoštol Petr pronesl onu velkou větu: „Pane, ke komu bychom šli?“ Vidíte? „Protože jsme spokojeni. Víme jistě, že Ty a jedině Ty máš Slovo života na tuto hodinu,“ vidíte. „A jsme o tom přesvědčeni.“ Rozumíte, oni si to nedokázali vysvětlit. Oni... Víru vysvětlit nelze. Je to něco, čemu věříte, a je to tak pevné, že to nic jiného nenahradí. Proto věděli, že Slovo, které bylo napsáno pro tento věk, v němž žili, pro mesiášský věk, že ono pasuje přesně na toto místo. A co mohli dělat, vrátit se zpět do těch chladných, formálních církví, ze kterých vyšli? Řekli si: „Kam bychom šli?“ Vidíte? „Jsme úplně přesvědčeni, že máš Slovo života,“ vidíte. A oni to nedokázali vysvětlit, ale věřili tomu, rozumíte.

31 A Ježíš to řekl, aby odplevelil svůj zástup, aby mohl dát tu skupinu dohromady. A ze všech těch lidí jich jen jedenáct pochopilo,

kdo vlastně je. Věděli, že On je Bůh a Bůh sám.

32 No, moje dnešní téma má zjevit nebo odhalit tohoto Boha.

33 Bůh se stále, v každém věku skrýval za oponou, ve všech věkách, ale On byl stále po celou tu dobu Bohem. Rozumíte? Ale On byl ukrytý před světem a zjevoval se svým vyvoleným, jako těm apoštolům v té době. No, to byl Bůh, který mluvil v Kristu.

Skutky 17:22

34 Člověk se vždycky snažil, je to lidská přirozenost, vidět toho Boha tělesně. Vždycky Ho chtěl vidět. Člověk si zhotovil výtvary, které vypadaly jako On, mysleli si... Indiáni uctívají slunce. A v Africe najdeme různé podoby zvířat a tak dále. A na severu, na Aljašce totemy a různé podoby, o kterých si myslí, že Bůh je v tom. Jak Pavel tehdy mluvil v Aténách, na Marsově vrchu, a řekl jim, že jsou pověřiví ohledně toho neznámého Boha, že vědí, že existuje, ale přesto ho neznají.

Job 38:1

35 A setkáváme se s tím už dokonce u Joba. Job věděl, že Bůh existuje. On to věděl. A neexistuje člověk, který by se svým zdravým rozumem nevěděl, že někde něco musí být. A teď, Job s Ním chtěl mluvit. A chci, abyste si všimli, jakou formu si Bůh pro rozhovor s Jobem zvolil. Bůh, když mluvil s Jobem byl zahalený. On byl zahalený ve vichru, sestoupil ve vichru. Věříte, že Bůh stále přichází ve vichru, aby odhalil samého sebe?

36 Sedí tu několik lidí, několik, kteří byli jednoho dne s námi, když přišel ve vichru. Řekl nám to den předtím, byli tam bratr Banks Wood a ostatní, když řekl: „Vezmi ten kámen, vyhoď ho do vzduchu a řekni: ‚Tak praví Pán! Hned to uvidíte.‘“ A já jsem vzal ten kámen, nahoře na vrcholu té hory, vyhodil jsem ho do vzduchu a... samozřejmě, když padal dolů, spustil se vichr, vidíte, to vakuum, které to způsobilo.

2. Královská 2:20; 2. Královská 6:6; Matouš 14:19; Marek 6:41; Lukáš 9:16; Jan 2:7

37 Musíte něco udělat, aby to něco následovalo. Ježíš vzal kousek chleba a rozlomil ho, a pak ten kousek chleba rozmnožil. Vzal vodu a nalil ji do kamenných nádob. Eliáš vzal sůl, dal ji do mísy; *Elizeus* urýzl kus dřeva, vhodil ho do vody. Je to něco, co je vyjádřeno symbolicky. A když jsem vzal ten kámen, vyhodil ho do vzduchu a když padal dolů, spustil se vichr.

38 Druhý den byl s námi na lovu jeden kazatel. Stál poblíž a zeptal se mě: „Dává ti Pán takováto vidění i venku, bratře Branhame?“

39 Řekl jsem: „Ano, ale obvykle si sem chodím odpočinout.“ A právě tehdy přišlo vidění.

40 A bratr Borders (myslím, že je teď venku), ten byl s námi; myslím, že bratr Banks Wood, a několik dalších, kteří tam byli, osm nebo deset. A bratr Banks Wood to mohl vidět přímo na té hoře, přímo naproti, přesně asi půl míle od místa, kde se objevilo těch sedm andělů, když jsem kvůli tomu odtud odešel, a šel jsem tam, potom jsem se vrátil a mluvil... o těch sedmi pečetích. To bylo asi jen půl míle od toho.

41 A potom, druhý den, když to probíhalo, zatímco... bratrovi... řekl jsem tomu bratrovi: „Tvůj problém spočívá v tom, že máš v oku alergii. Lékaři se to už několik let snažili zastavit a nedaří se jim to. Říkali, že ti to... že ti to vyžere oko.“ A já jsem řekl: „Ale neboj se, Pán Ježíš si váží tvé víry.“ A jemu prostě vypadla zbraň z ruky. A já jsem řekl: „Tvoje matka,“ prostě čím je a co s ní bylo.

A on řekl: „To je pravda.“

42 Bratr Roy Roberson z místního sboru, který je tady, myslím, že ho všichni znáte. Věděl jsem, že je veterán, a věděl jsem, co se bude dít, položil jsem mu ruku na rameno a řekl jsem: „Bratře Robersoně, buď opatrný, dávej pozor, něco se stane.“

43 Vrátil jsem se k místu, kde jsem měl stát, a ze vzduchu seshora se do kaňonu snesla větrná smršť, která byla tak silná, až z vrcholu hory vytrhla kameny o průměru osm nebo deset palců a rozmetala je do okolí dvě stě metrů. A takhle třikrát zaduněla a ozval se z ní Hlas. Vidíte?

44 A všichni tam stáli. Bratr Banks, který je právě tady, přišel a zeptal se: „To je to, co jsi mi včera říkal?“

Odpověděl jsem: „Ano, to je to.“

„A co tím bylo řečeno?“ zeptal se.

45 Řekl jsem: „To je jen pro mě, abych to věděl, bratře Banksi, rozumíte, protože to bylo... To by lidi znepokojilo.“

46 Ale to odešlo, stalo se to trochu... putovalo to směrem na sever. O něco, o pár dní později to udeřilo do oceánu a viděli jste, co se stalo v okolí Fairbanksu. Bylo to znamení soudu. Nyní zjišťujeme, že Bůh stále... Vidíte, to by lidi uvrhlo do paniky, a tak se to potom muselo stát, rozumíte. Prostě se to muselo stát. To, co se musí stát, se musí tak či onak stát. Vidíte, to se musí tak jako tak stát.

1. Mojžíšova 3:21

47 Mojžíš jednou zatoužil vidět Boha a Bůh mu řekl, aby se postavil na skálu. Mojžíš se postavil na skálu a viděl, jak kolem něj prochází Bůh, a Jeho záda vypadala jako záda člověka. Bůh byl ve vichřici a Bůh... zatímco Mojžíš stál na té skále.

48 Myslím, že jste všichni viděli tu fotografii, jak jsme nedávno stáli u té samé skály. A tady je to světlo, anděl Páně přímo tam, kde to zadunělo. Když jsem stál... Teď je to znovu na té nástěnce.

49 Všimněte si, že Jahve Starého zákona je Ježíš Nového zákona. Vidíte? Je to tentýž Bůh, jen změnil svou podobu.

50 Tuhle někdo řekl, jeden baptistický kazatel tam z Tucsonu: „Jak můžeš říct, že Ježíš a Bůh je stejná osoba?“

51 Řekl jsem: „No, je to velmi snadné, když se nenecháš unést svým vlastním myšlením a budeš o tom uvažovat v biblických termínech. Oni jsou tou stejnou bytostí. Bůh je Duch, Ježíš je tělo, do kterého byl On zahalen. Rozumíš?“ Řekl jsem: „Jako u nás doma. Já jsem pro svou ženu manžel. A mám malou dceru Rebeku, jsem její otec. A mám vnuka, jmenuje se Pavel, jsem jeho dědeček. Jsem manžel, otec a dědeček. A moje žena na mě nemá žádné nároky jako na otce nebo dědečka, má na mě nároky pouze jako na manžela. A moje dcera na mě nemá žádné nároky jako na manžela nebo dědečka, je to moje dítě. Vidíte? Ale přesto jsou všechny tyto tři osoby jedna a tatáž osoba. Vidíte? To je Bůh: Otec, Syn a Duch svatý, to je prostě způsob vykonávání správy¹. Bůh je stejný, stejný Bůh. Bůh se změnil, změnil svou podobu.“

Filipenským 2:6

52 Všimněte si, že zde v epištole Filipenským se říká: „Nepokládal to za loupež, ale vzal na sebe podobu člověka.“

53 No, to řecké slovo pro tento tvar, včera jsem na to hleděl celý den a snažil se přijít tomu na kloub. Zjistil jsem, že tam je použito slovo „en morphe“. Píše se to e-n m-o-r-p-h-e. Hledal jsem to v řečtině, abych zjistil, co to en morphe je... Možná to vyslovuji špatně, ale... důvod, proč jsem to hláskoval je, že pokud bude nahrávka uvolněna, budou lidé (ti učenci) vědět, co tím míním. On... Když to en morphe... To znamená, že On změnil sebe. On sestoupil dolů. No, to řecké slovo tam znamená, že „něco, co nemohlo být viděno, a přesto to tam je, a pak se to změní a oko to může zachytit“. Vidíte?

¹ Dispensation slaim.

2. Královská 6:17

54 Jako když byl Eliáš v Dótanu. Podívejte se, ten služebník neviděl všechny ty anděly kolem a Bůh to prostě změnil, ne že by přivedl anděly dolů, ale změnil služebnickovo vidění. A byly tam hory plné andělů a ohně, ohnivých koní a ohnivých vozů, všude kolem Jeho proroka, rozumíte. Oni... Změnil vidění. Ta věc tam už byla.

55 Takže to je to, co se vám snažím říct, že Bůh, který vždy byl, je tady. Jediné, co udělal, když se stal člověkem, je, že si změnil masku, rozumíte. On... To en morphe, On — změnil se v to, čím byl, v to, čím je neboli Svou masku, jiné děství.

56 Jako v nějakém velkém dramatu. Když jsem dnes ráno mluvil, tak jsem si trochu vzpomenu na Shakespeara. To bylo dávno. Ale když Shakespeare psal to drama pro anglického krále Jakuba, když... tu postavu Macbetha. Víte, Shakespeare nevěřil na čarodějnice, ale v té hře... kde král věřil na čarodějnice, tak do toho musel čarodějnice zahrnout, rozumíte. A teď, aby to mohl udělat, museli měnit obsazení.

57 Becky tady, v Carmen, oni to hráli ve škole, kde právě před pár týdny maturovala. No, možná, že jedna osoba hrála tři nebo čtyři role. Aby to zvládla, měnila si masku. Někdy vystoupila a představovala tuhle postavu, a příště vystoupila jako jiná postava. Ale je to stále tatáž osoba.

58 A tak je to s Bohem. On se proměnil z Ohnivého sloupu, aby se stal člověkem. Pak se z něj zpět proměnil v Ducha, aby mohl přebývat v člověku. Bůh jednající v člověku tak, jakým On skutečně byl. Ježíš Kristus byl Bůh jednající v člověku, v člověku, v člověku. To je to, čím On byl. Proměnil se z Ohnivého sloupu a pak vstoupil dovnitř, což byla ta opona na poušti, která skrývala Boha před Izraelem. Mojžíš viděl tvar Jeho těla, ale ve skutečnosti byl celou dobu skryt za tímto Ohnivým sloupem, což byl Logos, který vycházel z Boha.

59 Nyní zde nacházíme, že od Letnic Bůh nejedná v člověku, ani nejedná... teď jedná skrze člověka, rozumíte. Tehdy jednal v člověku, v Ježíši. Nyní jedná skrze lidi, které si k tomu účelu vyvolil. Bůh v podobě člověka se změnil z Boží podoby na podobu člověka.

60 On přišel ve třech jménech, ve třech jménech synů. Přišel ve jménu Syna... ve jménu Syna člověka, syna Davidova a Syna Božího, ve třech synovských jménech.

Ezechiél 2:1; Ezechiél 8:6

61 No, On nejprve přišel v Synu člověka, protože byl prorok. Sám

Jahve nazval Ezechiela a proroky: „Synu člověka, co vidíš?“ Ježíš o sobě nikdy nemluvil jako o Synu Božím; mluvil o sobě jako o Synu člověka, protože Písma nelze porušit. V Písmu nelze nic porušit. Každé slovo musí být tak. Tak tomu věřím já. Tak to musí být; ne proto, že tomu věřím já, ale protože je to Boží Slovo.

Zjevení 22:18, 19

62 No, když si všimnete na začátku, „jedno slovo“, na první stránce v Bibli, v 1. knize Mojžíšově 1, se dozvídáme, že všechny... všechny nemoci, veškerý smutek, všechny bolesti srdce a všechno, co se kdy lidem přihodilo, přišlo proto, že jedna osoba zpochybnila jedno slovo, a to všechno toto způsobilo. To je na začátku Bible. Na konci Bible, ve Zjevení 22, tentýž Bůh řekl: „Kdokoli by z toho jediné slovo ubral nebo k tomu jediné slovo přidal.“ Vidíte, musí to být slovo za slovem, přesně tak, jak to je.

2. Petrova 1:20

63 Tak proč tedy brát jen takovou maličkost, jako že bych... někdo na mě vždycky vyrukuje s tím stříháním vlasů u žen. No, a pro mě, dokud to ona dělá, tak je mi jedno, jak posvěceně vypadá a kolik toho ví, pořád je na omylu! Nosí šortky a takovéhle šaty, mně je jedno, co dělá, jak pěkně umí zpívat, jak dobře může kázat, cokoli by mohla dělat, jakým životem žije, pořád je tam to jedno slovo porušeno. Rozumíte? Vidíte, musí to být každé Slovo. Ne věta; slovo, jedno slovo! Takže Bible nespočívá ve vlastním výkladu. Musí to být slovo za slovem tak, jak je to napsáno. Musíme tomu věřit.

64 A nejen tomu věřit, ale také podle toho žít. Pokud tím nežijeme, pak tomu nevěříme; jen to tak říkáme. Jako já... Vycházeje z toho, co jsem řekl, ti učedníci to nedokázali vysvětlit, ale přesto tomu věřili, vyznávali to a žili podle toho. Když všichni ostatní od toho odešli, oni u toho zůstali! Oni tomu věřili! Tak to děláme i my. Tak to musíte dělat i vy. Bez ohledu na to, co dělá kdokoli jiný, my tomu věříme a pak podle toho jednáme. Když to neděláte, tak tomu nevěříte.

5. Mojžíšova 18:15, 18

65 Všimněte si, že když On přišel, musel přijít jako Syn člověka, protože Písmo svaté říká, že tak přijde, že jim Bůh vzbudí proroka. Nemohl tedy přijít a nazývat se Synem Božím, protože to nebylo podle Boží prozřetelnosti. On byl Syn člověka, který prorokoval, aby naplnil a zjevil jim všechno, co se stalo, a předpověděl a znázornil kým byl. Tehdy byl na zemi jako Syn člověka.

Matouš 9:27; Matouš 15:22

66 Pohledte, jak k němu přiběhla ta Kananejská žena a řekla: „Synu

Davidův, smiluj se nade mnou!“ On ani hlavu nezvedl. Neměla na Něj jako na Syna Davida žádný nárok, byla to pohanka. (O nic víc, než má na mě nárok moje dcera jako na manžela nebo moje žena jako na dceru. Přesto je to moje dcera a moje manželka, je to moje dcera v Evangeliiu. Ale pozemsky nemá žádné právo nazývat mě otcem, chápete). Všimněte si, že tato pohanská žena na Něj neměla žádný nárok jako na syna Davida. Ale slepý Bartimeus ano, vidíte, byl to Žid. Tehdy přišel jako Syn člověka.

67 Musíte znát tato slova a tyto věci. Podívejte se, jak ona, Hattie Wrightová, při třetím tažení. Vzpomeňte si na to. Nakonec ta žena vyslovila tu správnou věc. Musíš říct Bohu to správné slovo, tu správnou věc.

68 Všimněte si, že poprvé přišel jako Prorok a oni Ho ukřižovali. Ukřižovali Ho Jeho vlastní. On přišel jako Syn člověka.

69 Když pak přišel Duch svatý, pak byl Synem Božím. Bůh je Duch. On byl Duchem svatým, Synem Božím. V církevních věkách žil jako Syn Boží.

70 No, v miléniu, bude Synem Davidovým a bude sedět na trůnu svého otce Davida. On je Synem Davidovým.

Lukáš 17:30; Zjevení 3:20

71 A pamatujte si, že mezi Synem Božím... v době Laodicejského věku církve Ho vystrčili ven. A v Lukáši On řekl, že bude znovu zjeven jako Syn člověka, prorok, čímž naplní ten zbytek. Rozumíte? Písma na sebe dokonale navazují. Syn člověka, Syn Boží, Syn Davidův. Co to bylo? Je to stále tentýž Bůh, jen mění svou podobu, en morphe. Prostě ji změnil. Je to pro Něj velké drama, On to hraje.

Jan 4:25

72 Přišel jako Syn člověka, prorok. Vykonal přesně... Dokonce i ta malá žena v celém svém hříchu, tam u studny, Ho poznala. Řekla: „Víme, že přichází Mesiáš, který se jmenuje Kristus, to je to, co On bude dělat.“ Vidíte, ona to poznala, protože byla předurčeným semenem. Potom ona... Zatímco ostatní Ho nepoznali, oni neměli nic, čím by to rozpoznali. Oni byli od počátku v hříchu.

Zjevení 3:10

73 Kvůli svým rolím měnil Svou podobu. Tehdy přišel v podobě Syna člověka. Pro věk reformátorů, pro Wesleye, Luthera a všechny až do... a pak zjišťujeme, že to mají tak zkomoleno, stejně jako Izraelité, až do času, kdy se zjeví v těch posledních dnech, v tom letničním věku, jako Duch svatý, oni to odmítali. Oni udělali totéž, co Izrael. A co On dělá

ted? Vrací se jako Syn člověka. A potom z toho místa jako Syn Davidův. Vidíte, jak jsme blízko? Syn člověka, Syn Davidův, Syn Boží. On je zjeven v těchto posledních dnech jako Syn člověka podle Malachiáše 4, všechna ta ostatní proroctví se týkají této hodiny. Už více nejedná s církví, poté, co ho vystrnadili ven; klepe na dveře. Pokud je tam ještě nějaké předurčené semeno, On se k nim musí dostat.

Joel 2:28

74 Bůh, v člověku, vylil samého sebe. V Joelovi 2:28 se dozvídáme, že řekl: „V posledních dnech vyleji svého Ducha.“ No, když si všimnete tam toho slova, řeckého slova... Možná to neříkám správně, ale to, které jsem našel... Musíte dávat pozor na slovo.

1. Mojžišová 1:1

75 Angličtina mívá někdy dvojí význam. Stejně jako slovo, my říkáme „Bůh“. Bůh stvořil nebesa a zemi, Genesis 1. Ale v Bibli se píše: „Na počátku Elohim.“ No, Elohim... angličtina říká „Bůh“, ale ve skutečnosti to nebyl Elohim. Cokoli může být bohem, pojmenováno slovem bůh; můžete udělat modlu bohem; můžete udělat toto piano bohem; můžete udělat bohem cokoli.

76 Ale se slovem Elohim to tak není, znamená to „ten samo-existující“. Vidíte? To piano nemůže být samo-existující, nic jiného nemůže být samo-existující. Slovo Elohim tedy znamená „Ten, který vždy existoval“. Bůh může znamenat cokoli. Vidíte ten rozdíl v tom slově?

77 Když se tu říká, že On se vyprázdnil, nebo vylil, no, my bychom si to mysleli takto, že „vyvrhl“, anglické slovo „emptied“ nebo „vylil se“ ze sebe, chápete, vyšlo z Něj něco jiného, než byl On. Ale slovo „kenos“ v řečtině neznamená, že by se On „vyvrhl“ nebo nějaký... že mu odpadla ruka nebo oko, další osoba.

Kolossenským 2:19

78 A to znamená, že se proměnil, „vlil se do“ (amen!), do jiné masky, do jiné podoby. Ne, že z Něho vyšla další osoba, zvaná Duch svatý, ale to byl On sám. Chápete to? On sám se vlil do lidí. Kristus v tobě! Jak krásné, jak úžasné při pomyslení na to, jak Bůh vlévá sám sebe do lidské bytosti, do věřícího. Vylévá se! Byla to část Jeho dramatu, aby to tak udělal. Bůh, celá plnost, celé Božství tělesně bylo v této osobě, Ježíši Kristu. On byl Bůh a pouze Bůh. Ne třetí osoba nebo druhá osoba nebo první osoba; ale osoba, Bůh zahalený v lidském těle.

1. Timoteovi 3:16

79 1. Timoteovi 3:16; „Tajemství zbožnosti je bezesporu veliké, neboť B-ů-h, Elohim...“ V Bibli B-ů-h, velkým písmenem, to poukazuje

zpět, každý se tím odvolává na originál a tam je napsáno: „Elohim. Na počátku byl Elohim.“ Vidíte? „A Elohim... Bezesporně veliké je tajemství Elohim, neboť Elohim se stal tělem a my jsme se Ho dotýkali.“ Elohim zahalený v lidském těle! Velký Jahve, který ovládal celý prostor, a všechno, se stal člověkem. My jsme se Ho dotýkali, Elohima. „Na počátku Elohim. A Elohim se stal tělem, přebýval mezi námi.“

⁸⁰ Co? To je Jeho způsob, část tohoto dramatu. To je způsob, jakým to On odehrává, Jeho způsob, jak se nám zjevuje jako nějaká jiná osoba. Jsme smrtelní a On to ví. A my mu rozumíme jen jako smrtelníci. My to poznáváme jen jako smrtelníci. Víme jen tolik, kolik nám naše smysly dovolí poznat, a zbytku musíme věřit vírou. Musíme říct, že Bůh existuje, ať už Ho vidíme, nebo ne, stejně tomu věříme. Vidíte? Ať už je, nebo není, stejně tomu věříme, protože to řekl Bůh.

Římanům 4:19-21

⁸¹ Stejně jako Abraham nemohl vidět toho syna, žádná znamení, žádné Sárino těhotenství, dokonce ani žádná menstruace nebo cokoli jiného, ale přesto to Bůh řekl. Všechny naděje, dokonce i její lůno bylo mrtvé a jeho život v něm zanikl, proud jeho života vyschl a její život v ní vyschl. A přesto se nad Božím zaslíbením nezadrhl kvůli nevěře, ale byl silný, vzdával chválu, protože věděl, že Bůh je schopen vykonat všechno, co řekne. Tak máme věřit tomu Slovu i dnes. Jak se to stane? Nevím. Bůh řekl, že to tak bude, a tím je to vyřešeno.

1. Mojžíšova 18:1

⁸² Kdo je tato velká neviditelná osoba? Kdo je ten, kterého Abraham viděl ve viděních? Nakonec, ač se zjevil v těle, už předtím, než přišel ten syn, přišel k Abrahamovi na konci času sám Bůh v podobě člověka. Projevený! Jednou Ho viděl v malém světle, viděl Ho ve viděních, slyšel Jeho hlas, mnoha zjevení; ale těsně před zaslíbeným synem Ho viděl v podobě člověka, on s Ním mluvil, dal mu jíst a pít, vidíte. Všimněte si, sám Bůh zahalený v lidském těle.

Jan 1:1

⁸³ To byla součást Jeho cesty. Tímto způsobem se nám projevuje, projevuje věčné Slovo, Boha, Jahve, který se stal tělem. Jako ve svatém Janu 1: „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha a... Na počátku byl Elohim a Elohim se stal Slovem a Slovo bylo Elohim. A to Slovo se stalo Elohimem.“ Vidíte? Je to totéž, jen se to rozvíjí.

⁸⁴ Stejně jako atribut, vidíte, je v Bohu. Atribut je vaše myšlenka. Bůh na počátku, Věčný, ani nebyl Bohem. On byl Věčný. On ani nebyl Bůh, Bůh je předmět uctívání nebo něco takového. Rozumíte? Takže On nebyl ani to. On byl Elohim, Věčný. Ale v Něk byly myšlenky, chtěl se

zhmotnit. A co udělal? Pak vyřkl slovo, a to Slovo se zhmotnilo. To je celý obraz od Genesis po Zjevení. Na tom není nic špatného. Je to zhmotnění Elohima, takže se Ho lze dotknout, pocítit Ho. A v Miléniu je Elohim sedící na trůnu, to je pravda, se všemi svými poddanými kolem sebe, které předurčil před založením světa.

⁸⁵ Jako člověk, který staví zvonkohry nebo odlévá zvonkohry, ten slévač. Každý zvon musí zvonit jinak než ten další. Stejné materiály, ale tolik železa, tolik oceli, tolik mosazi, aby to vydalo ten žádaný cinkot.

⁸⁶ Tak to udělal Bůh. On zkřížil toho k tomu, toho k tomu, toho k tomu, toho k tomu, dokud nedostal přesně to, co chtěl. Takto sestoupil dolů. Bůh se odhaloval v Ohnivém sloupu skrze proroky, pak v Synu Božím, který byl Bůh. Je to tentýž Bůh, předvádějící se přesně z dokonalosti do dokonalosti, ze slávy do slávy. To je cesta, kterou se ubírá církev.

Jan 10:34-36

⁸⁷ Všimněte si, že v průběhu věků se stejným způsobem zjevoval skrze své proroky. Nebyli to tak docela proroci, byli to bohové. On to řekl. To, co říkali, bylo totiž Boží Slovo. Oni byli tělem, ve kterém byl zahalen Bůh. Byli to bohové. Ježíš sám řekl: „Jak mě můžete odsoudit, když říkám, že jsem Syn Boží, a váš vlastní Zákon říká, že ti, k nimž přicházelo Pánovo Slovo, byli bohové?“

Židům 13:8

⁸⁸ Takto byl Bůh ztvárněn v člověku zvaném prorok, rozumíte. A Slovo Páně přišlo k tomuto muži, takže to nebyl ten prorok, prorok byl tou oponou, ale to Slovo to byl Bůh. Lidské slovo by takhle nejednalo. Chápete, co tím chci říct? Ono nemůže takhle jednat. Ale potenciálně to byl Bůh. Víte, on byl Božím Slovem v podobě člověka, kterému se říká „člověk“. Všimněte si, že nikdy nezměnil svou přirozenost, pouze svou podobu. Židům 13:8 říká: „On je tentýž včera, dnes i navěky.“ No, On nezměnil svou přirozenost, když přišel. On je stále tím prorokem, po celý věk, stále stejný, Slovo, Slovo, Slovo, Slovo, rozumíte. On nemůže změnit svou přirozenost, ale změnil svou podobu. Židům 13:8 říká: „On je tentýž včera, dnes i navěky.“

⁸⁹ Jako jsem se změnil z manžela, když se mi narodí dítě, pak se stávám otcem. Když se mi narodil vnuk, stal jsem se dědečkem, vidíte. Ale já se neměním. Pořád jsem... pořád jsem to já, rozumíte. (A tak je to s Bohem.) To jen já změním... Vidíte, je to jen změna mojí podoby. Vidíte? Všimněte si. A příroda to dále mění z mladého člověka na člověka středního věku, na starého člověka. Tady to máte, vidíte, jen

měníte svou podobu.

90 No, nemůžete říct, že ten mladý chlapec, který tu stojí, řekněme, že je mu šestnáct let, že je dědečkem. Nemůže to být, jeho podoba se musí změnit. Několik let ho změní, pak se stane dědečkem. Chápete, co tím myslím?

91 Ale je to stále tatáž osoba, stále stejná osoba, stále stejný Bůh. Tímto způsobem, když tohle dělá, se On zjevoval svému lidu. Všimněte si, že ve věku Ohnivého sloupu se On zjevil svému lidu. Ve věku Ježíše se projevil svému lidu. Ve věku Ducha svatého jako Syn Boží. Syn Davidův... On se vždy takhle zjevuje svému lidu, dává se jim poznat. On je za něčím zahalen, všimněte si, pokaždé stejným způsobem, toutéž přirozeností.

92 Bůh zahalený v Ježíši, aby na kříži vykonal dílo vykoupení. Bůh, jako Duch nemohl zemřít, On je věčný. Musel si však vzít na sebe masku a odehrát roli smrti. Zemřel, ale nemohl to udělat ve své Boží podobě. Musel to udělat v podobě Syna, jako Syn člověka, na zemi. Vidíte? On musel být v podobě Syna. Když se pak o Letnicích vrátil, byl opět Synem Božím. Chápete, co tím myslím? Pochopili jste to? Byl...

93 On musel vejít do lidského těla, aby... a nikdo, žádná sexuální žádostivost. Protože to opět dokazuje naše tvrzení o hadově semeni, rozumíte, „sex“, naprosto „sex“. Ne jablka; sex! Přesně tak. Muselo to tak být. Všimněte si tady, podívejte se, pro každého dobrého člověka... Podívejte se tam na ty proroky, ale On musel být víc než prorok, rozumíte. Aby On to dokázal, musel přijít panenským zrozením a ukázat, že panenské zrození potvrdilo... Musel se narodit panenským narozením, aby sejmul z toho to prokletí — *to byl* protijed. Rozumíte, co tím myslím? Takže to musel být sex; On to dokázal Svým vlastním příchodem, On nepřišel v sexuální žádostivosti, ale skrze panenské narození. A změnil si masku z Jahveho na Ježíše, aby se ujal vykupitelského díla v dramatu, který sehrál, v Bohu na kříži.

Jan 12:21

94 Řekové Ho chtěli vidět. Jan 12:20. Mnozí z vás mě slyšeli kázat na toto téma: „Pánové, chtěli bychom vidět Ježíše.“ Všimli jste si toho?

95 No, ti Řekové byli učenci, byli to velcí lidé. A měli velký cit pro Boha, když jim Pavel kázal na Marsově poli. A zaujímal přední místo ve světě, co se týče vědy a vzdělanosti, byli to velcí lidé. Ale uctívali a věřili v mytologii a podobně, knihy umění a neobvyklá umění, a tak dále.

Jan 12:20, 21

96 Ale vzbudil u nich pozornost Muž, který dokázal uzdravovat nemocné a předpovídat věci, které se plnily do puntíku. A oni tím byli vyburcováni, a tak se na něj přišli podívat. No, dávejte teď dobrý pozor, ať vám to neunikne. Oni přišli a řekli Filipovi, který byl z Betsaidy: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ A Filip s dalším učedníkem ho přivedli k Ježíši, aby viděl Ježíše.

Jan 12:24

97 Všimněte si, jaká slova jim Ježíš sdělil — oni se přišli podívat, kdo On je, ale neviděli Ho. Viděli Jeho podobu, ale On byl ve svém chrámu. Bůh byl ve svém chrámu, zahalen v lidském těle. Všimněte si slov, která řekl: „Nepadne-li pšeničné zrna do země, (vidíte) a neodumře, zůstane samo.“ Vidíte? „Přišla hodina, zakrátko bude Syn člověka oslaven, (vidíte) a musí odejít z této země. A pokud nenastane tato hodina, nikdy to neuvidíte.“ Vidíte?

98 Poslouvejte! Proč oni nemohli Ježíše vidět? On byl zamaskovaný. Bůh byl zamaskován. Ti Řekové chtěli Boha a On tu byl, ale nemohli Ho vidět kvůli té oponě. Tak je tomu i dnes! Nemohou Ho vidět kvůli zácloně. Mají ji na tváři. Tito Řekové byli zahaleni, nebo vlastně Ježíš byl těmito Řekům zahalen.

Jan 12:24

99 Všimněte si, že jim řekl: „Pokud toto pšeničné zrna nepadne do země, zůstane samo.“

Jan 3:2

100 Nemohli pochopit, jak a proč Ho nemohli vidět. Stál tam člověk. Oni přišli, aby viděli Boha, a viděli člověka. Rozumíte? Nemohli vidět Boha, protože Bůh byl pro ně zahalen. A teď si to zapamatujte: Bůh byl zahalen v člověku. Mohli říct: „Nikdo by nemohl dělat tyto skutky, kdyby to nebyl Bůh. Žádný člověk to nemůže dělat.“ A tu stojí člověk, a přesto se skrze něj projevují Boží skutky! Vidíte, nemohli pochopit, že Bůh byl zahalen.

Židům 13:8

101 On je zahalen v člověku, protože byl vždy zahalen. Ale tehdy, když byl pro ně zahalen, byl ve svém lidském chrámu. Bůh byl v lidském chrámu. No, buďte opravdu obezřetní, On je tentýž včera, dnes i navěky. Vidíte, Bůh zahalený, skrývající se před světem, zahalený v lidské bytosti. Vidíte?

Jan 12:21-24

102 Zde byl Bůh! Ti Řekové říkali: „Chtěli bychom Ho vidět,“ a Ježíš řekl: „Pšeničné zrna musí padnout a zemřít!“ Musíte zemřít všem svým

představám. Musíte vystoupit ze svých vlastních myšlenek. Jako tito učedníci, kteří si nedokázali vysvětlit, jak budou jíst Jeho tělo a pít Jeho krev, ale vidíte, oni těm věcem zemřeli. Oni byli mrtví tomuto principu, byli mrtví pro Krista. Bez ohledu na to, co to je, jak nepochopitelně to znělo, co On řekl, oni tomu stejně věřili, vidíte. Mohli vidět v tom člověku Muže, který jedl, pil, lovil ryby, spal, všechno ostatní, narodil se tady na zemi a chodil s nimi, mluvil s nimi, oblékal se jako ostatní, ale byl to Bůh.

Jan 12:24

103 Řekové Ho tedy nemohli vidět, protože byl před nimi skrytý v lidské bytosti. Všimněte si Jeho slov, která jim řekl: „Pokud toto pšeničné zrna nepadne do země!“

104 Bůh zahalený do podoby člověka, se jim skryl před očima, oni viděli jen člověka. Ale ti, kdo byli předurčení, viděli Boha. Jedni viděli člověka, druzí viděli Boha. A byl to Bůh zahalený v lidské bytosti, což oběma dává za pravdu, ale vaše víra spočívá v tom, co nevidíte. Stejně tomu věříte. Bůh zahalený v lidské bytosti. On byl v tom těle, a to tělo bylo Jeho oponou. Ta opona byla roztržena, vidíte, aby se Bůh mohl ukázat.

105 Ve Staré smlouvě byl Bůh skryt, když byl na své slitovnici. Na slitovnici, za oponou! Ve Staré smlouvě byl Bůh ve svém chrámu. Lidé však přicházeli dovnitř a takto Ho uctívali, ale pamatujte, že tam byla opona, amen, která skrývala Boha. Oni věděli, že Bůh je tam. Nemohli Ho vidět. Ten Ohnivý sloup se tam už nikdy neobjevil. Všimli jste si toho? V Písmu není ani jednou od doby, kdy ten Ohnivý sloup vešel za tu oponu, že by se ještě někdy ukázal, dokud nepřišel Ježíš Kristus? Bůh byl zahalen!

Jan 13:3; Jan 16:28

106 Když stál na zemi, řekl: „Přicházím od Boha a jdu k Bohu.“

Skutky 9:3

107 Potom Pavel, po Jeho smrti, pohřbu a vzkříšení, na cestě do Damašku — tam opět byl ten Ohnivý sloup. Co to bylo? Venku, vně této opony! Sláva Bohu! On byl vně té opony.

108 Tedy, za čím On byl? Za koženou oponou. Vidíte, za oponou z jezevčích kůží. A když se ta opona, v den ukřižování, roztrhla, ta opona, do níž byl zahalen, se v den ukřižování roztrhla, celá slitovnice byla vystavena na pohled.

109 No, Židé nemohou pochopit, jak se Bůh mohl smilovat nad hříšným a zkaženým lidem, jako jsme my. Ale oni nemohli vidět Toho,

kdo projevuje milosrdenství, protože On byl skrytý. Byl za slitovnicí, uvnitř, za visícími jezevčími kůžemi, které Ho zakrývaly.

110 Kdyby on předtím... Předtím, kdyby někdo vešel za tu oponu, to by byla okamžitá smrt. (Ó, za chvíli dostaneme lekci, amen, pokud ji můžete přijmout.) Vejít za tu oponu, o to se jednou pokusil jeden z kněžských synů a zemřel. Nechodte za tu oponu. Muž, který vcházel za... Proč? V tom ještě nebylo žádné vykoupení. Bylo to potenciálně, byl to jen stín; a cokoli je potenciální, to ještě není skutečné, chápejte, jen potenciálně. Tak to bylo s vykoupením... Hřích byl přikryt, nikoliv přehlížen... spíše odpuštěn, nikoliv prominut. Odpuštěn je „odloučen a odložen“. A tak to krev ovcí a kozlů nemohla udělat, proto byl Jahve skrytý za oponou. No, a vzadu za tou oponou, kde On byl skrytý, kdyby tam vstoupil člověk, padl by mrtev, kdyby se tam pokusil vstoupit.

Matouš 27:51; Marek 15:38; Lukáš 23:45; 2. Korintským 3:15

111 Ale od Letnic, od ukřižování, kdy byla ta opona roztržena od shora až dolů, pro to pokolení... Ježíš byl tím zahaleným Bohem. A když zemřel na Golgotě, Bůh seslal oheň a blesk a roztrhl tu oponu od shora dolů, takže celá slitovnice byla v zorném poli. Ale oni byli příliš slepí, aby to viděli. Jak zde řekl Mojžíš, řekl Pavel, když četl Mojžíše: „Když čtou Mojžíše, přesto jim ta rouška stále leží na srdci.“ Ó, bratře, sestro, to je to, co udělali Židé, když se opona roztrhla a zviditelnila Boha, visícího na kříži. Vystavila Boha do zorného pole, ale oni Ho neviděli.

112 Je možné, že pohané udělali totéž? (Ó Bože!) Když měli věky církve, v *době* Božího Syna, ale teď, když ta opona těchto denominací a všeho, tato opona tradicí, kterou máme od Letnic, teď, když se ty církevní tradice roztrhly, věci, o kterých lidé mluvili: „Dny zázraků jsou pryč a tyto věci,“ a Bůh z toho sejmul tu oponu a zřetelně to vystavil na pohled, a oni jsou hotoví to znovu ukřižovat. Přesně tak!

113 Odhalený Bůh, jasně viditelný, měli Ho vidět, jak tam stojí. On byl však příliš obyčejný, byl to obyčejný člověk. Oni Ho nemohli vidět. Rozumíte, stál tam člověk. „No,“ říkali si, „tenhle chlapík, z jaké školy přišel?“ Ale vzpomeňte si, že když se mu do těla zabodlo kopí, ten Duch Ho opustil, chrám... ty kvádry na obětním oltáři se převrátily a blesk prošlehl chrámem a roztrhl oponu. Co to bylo? Na Golgotě visel jejich Bůh a oni byli příliš slepí, než aby to viděli.

114 Vystavili Ho na obdiv, a oni to přesto nevidí! Oni jsou zaslepení. Bůh zahalený v lidské bytosti!

115 Vzpomínáte si, On potom přišel zpátky k Pavlovi a potom k

Petrovi do vězení jako Ohnivý sloup. Vzpomínáte si na to?

Matouš 3:9; Lukáš 3:8; Jan 3:9

116 Ale v těchto posledních dnech se má znovu vrátit, ale Ohnivý sloup se má znovu vrátit, aby projevil Syna člověka, vidíte, aby ukázal Slovo, světlo. Tradice, které byly, budou smazány. Nic tomu nezabrání, stejně se to stane. Bůh prostě strhne ty denominace a tradice. Jakým Duchem to udělá? Tak jako to udělal poprvé. Podívejte se, co On udělal za dnů Eliáše, za dnů Jana. „Nemyslete si, že můžete říkat, že máte za otce Abrahama, protože Bůh je schopen z těchto kamenů vzbudit Abrahamovi děti.“ Vidíte? Nemyslete si: „Protože patřím k tomu a k tomu.“ Vidíte? Bůh strhává tu oponu, rozumíte, aby ukázal, kdo On je. Vidíte, sledujte, jak se tady teď ta opona trhá, teď to zjistíme.

117 A kdysi, když člověk prošel tou oponou, znamenalo to okamžitou smrt. Nyní je smrt neprojít jí! Amen. Pokud nemůžete prolomit tu oponu tradice, prolomit tu zeď denominace, abyste viděli Boha v Jeho moci, je to smrt. Tam, kde kdysi byla smrt vejít, je teď smrt zůstat venku. Celá slitovnice se staví na odiv, každý ji může vidět, opona je roztržená. Sláva Bohu! Celá slitovnice se staví na odiv.

118 Jak se Bůh mohl slitovat nad takovými zkaženými hříšníky, jako jsme my, když sám sebe skryl, to bylo tajemství. A teď je to jasné viditelné, nebo zcela viditelné, zjeveno Jeho Slovem. Je to vždy Slovo, neustále, které je Bohem. Je to Slovo, které to otevírá. Kdyby ti lidé to byli tehdy poznali, když Ježíš zemřel, poznali by Boží Slovo, viděli by slitovnici, viděli by, kdo On je.

Matouš 27:51; Marek 15:38; Lukáš 23:45

119 „Kdo to tedy byl? Proč se ta opona roztrhla?“ Pamatujte, že vejít tam, znamenalo smrt, nikdo to nemohl vidět. Mojžíš to viděl v nějaké podobě, byl to vír... byla to lidská záda. No, a tady je to, krvácející záda, tentýž člověk! Co to bylo? Bůh jim chtěl ukázat slitovnici. Bůh jim chtěl ukázat, kdo On je. A tak se ta opona v chrámu, Boží rukou roztrhla odshora dolů a ukázala Boha jasně pohled. Byl to Ježíš Kristus visící na kříži, slitovnice. A co to bylo? Lidé byli příliš slepí, než aby to viděli.

120 Nyní se to znovu opakuje. Tradice, jak... V den Letnic pak přišlo Slovo a mělo podobu „Božího Syna“. A začali to organizovat v Nicei, v Římě. A nejdřív šli k metodistům, baptistům, presbyteriánům, letničním, a tak dále. Jsou to zorganizované lidské tradice, člověk neví, kde stojí. Ale, sláva Bohu, On zaslíbil, co bude v posledních dnech dělat: On ukáže své Slovo jasné viditelné, znovu ho před námi otevře, rozumíte, otevře ho.

121 Kdyby oni jen poznali Slovo, věděli by, kdo Ježíš je. Kdyby člověk znal jen Boží Slovo, věděl by, v jaké hodině žijeme a co se děje. Jenže oni prostě odmítli to Slovo poslouchat. Jejich tradice... Co překáželo těm Židům, aby to viděli? Co jim překáželo? Vypadalo to, že by to mohli skutečně vidět, protože ta věc byla roztržená. Bylo to roztrženo kvůli určitému účelu.

Římanům 3:4

122 Jak může až doposud trvat toto probuzení? Jak mohlo prosperovat? Jak mohlo být požehnáno? Nestarám se o to, kolik má napodobitelů, nebo cokoli jiného, to všechno... Když Mojžíš vyšel, šel s ním smíšený zástup. Ale proč se to stalo? Je to sám Jahve, který sundává z Boha oponu, aby ukázal rozdíl mezi dobrem a zlem. To znamená metodista, baptista, presbyterián, nebo kdo má pravdu? Boží Slovo má pravdu! „Ať je slovo každého člověka lží a mé pravdou.“ Bůh nepotřebuje žádného vykladače, on dává svůj vlastní výklad. On ho projevuje a podává výklad. Bůh odhaluje sám sebe. Ó, Bože! Přímou uprostřed nás vidíme Jeho velkou ruku, jak tyto věci říká, jak tyto věci dělá.

123 Mám ohledně toho něco na dnešní večer, rozumíte, jak můžeme tuto Boží ruku sledovat, co dělá, jak se to odvíjí. Rozumíte?

124 A lidé říkají: „Ó, to je nesmysl. To je fanatismus. Na tom nic není. To je nesmysl. To je Belzebub. To je ďábel. To je věštění. To je tohle.“ Vidíte, totéž říkali o Něm.

125 Ó, církvi, a když vyjde tento pásek, copak nevidíte, kazatele Evangelia, kde žijete? Nevidíte, v jaké hodině se nacházíme? Bůh, který se ukazuje, odkládá... Podívejte se, On vzal tu chrámovou oponu a roztrhal ji na kusy, aby mohli vidět Boha na vlastní oči, a oni byli příliš slepí, než aby to viděli. A totéž On udělal dnes, když postavil své Slovo do popředí, to, co zaslíbil. Každé zaslíbení, které je ve Slově, leží přímo před námi, jasně viditelné!

126 Víte, co dělá pohanská církev? Totéž, co udělala židovská církev, je příliš slepá, než aby to viděla. Toť vše. Bude jim to ležet na srdci, stejně jako v onen den.

127 Všimněte si, teď je smrt, když zůstanete od toho vzdáleni. Musíte do toho vejít skrze tuto oponu, jinak se vám to nepodaří. Jak se nad nimi Bůh mohl smilovat. Ale pamatujte si, co to bylo, že Bůh projevuje to, co bylo za tou oponou. Dívejte se, co bylo za tou oponou: Slovo. Co ona zahalovala: Slovo! Co to bylo? To je v té truhle. To bylo Slovo, které

ta opona zakrývala, rozumíte. A tím Slovem byl Ježíš a On je tím Slovem a opona Jeho těla Ho zakrývala.

128 A dnes opona tradicí znovu zakrývá Slovo a oni říkají: „Není to tak.“ Ale je to tak! Bůh o tom svědčí, vyzařuje to přímo před všemi tak jasně jako slunce, a oni to nevidí. Bože, buď nám milostiv.

2. Mojžíšova 19:20, 21; 2. Mojžíšova 34:29

129 Mojžíš přicházející v předobrazu z Boží přítomnosti s Božím Slovem pro tamten věk. Sledujte, nyní jsme v Exodu 19. Nepropáštěte to teď. Exodus 19, Mojžíš přichází z Boží přítomnosti, nebo to je 20 a 21, 19:20 a 21. Mojžíš, který přichází z Boží přítomnosti. Mojžíš přichází z Boží přítomnosti, on byl v tom Slově. To Slovo bylo napsáno a on byl v Boží přítomnosti s tím Slovem, měl Slovo pro tamten věk. Pro každý věk je určité Slovo. A když Mojžíš vyšel, jeho tvář tak zářila! Vidíte? Slovo bylo v něm, připraveno, aby se projevilo, aby bylo podáno lidem.

2. Mojžíšova 4:33

130 To pravé Slovo, napsal je Bůh a bylo s Mojžíšem. Všimněte si, že bylo s Mojžíšem a bylo připraveno, aby se projevilo. On byl pro ně Slovem, byl tím skrytým, živým Slovem. Zahalený, Mojžíš si musel dát přes obličej roušku. Proč? On byl tím Slovem! Amen. Dokud to Slovo nebylo oznámeno, musel se Mojžíš zahalovat. Amen!

131 Vidíte to? Kdekoli je Slovo, je zahaleno!

2. Mojžíšova 34:33

Mojžíš měl Slovo. Pamatujte si, že poté, co se Slovo projevilo, byl Mojžíš znovu Mojžíšem. Vidíte? Ale dokud v něm bylo to Slovo, které měl oznámit, byl Bohem! Protože už nebyl Mojžíšem, měl Slovo Hospodinovo pro ten věk. Nic se ho nemohlo dotknout, dokud to neskončilo, měl to Slovo u sebe. A proto, když přišel, lidé odvraceli hlavy, oni to nemohli pochopit. On byl proměněn, byl to jiný člověk. On přišel s tím Slovem. „A dal si roušku,“ říká Bible, „na tvář“, protože měl Slovo. A on byl pro ně tím Slovem.

2. Korintským 3:7, 15

132 Podívejte se, jestli Mojžíš... Ó, bratře, toto bude urážka. Ale kdyby Mojžíš... Jak zde řekl Pavel, ve 2. epištole Korintským, ve 3. kapitole. Když si Mojžíš musel zahalovat tvář s takovým druhem slávy, která byla na něm... Vidíte, protože to byla přirozená sláva, to byl přirozený zákon. A když Mojžíš... s vědomím, že ten zákon musí zaniknout. Ale ta sláva byla tak velká, že oslepovala lidi, takže mu museli dát na tvář roušku. O kolik větší tato? (Duchovně zaslepení

lide!) Ta sláva měla povadnout, ale tato sláva nepomine, rozumíte. Mojžíš měl tělesné zákony, odsouzení, žádnou milost, nic, prostě vás to odsoudilo. Ale to, o čem mluvíme... Tamto neobsahovalo omilostnění, to ti jen říkalo, co jsi. Tohle vám dává východisko.

133 A až se to Slovo odhalí, ó, jaká to bude tvář? Bude muset být zahalená. Bude to muset být zahaleno. A teď si všimněte, takže ten Duch je zahalený v lidském chrámu, vidíte, On prostě mluví přirozená slova s přirozenou rouškou.

2. Korintským 3:6

134 Pavel tu teď mluví a v tomto smyslu Duch — Slovo: „My jsme služebníci ne litery Zákona, ale způsobili služebníci Ducha,“ že Duch bere literu a projevuje ji.

2. Mojžíšová 20:14–16

135 To byl prostě Zákon, museli jste se jít do něj podívat, on říká: „Necizoložíš. Nepokradeš. Nebudeš lhát. Nebudeš dělat toto, to nebo ono.“ Rozumíte? Museli jste se do toho podívat.

136 Ale to je Duch, který přichází na zaslíbené Slovo pro tento věk a přináší a projevuje ne dvě kamenné desky, ale přítomnost živého Boha. Ne nějaká mytická myšlenka, kterou někdo pronesl, nebo nějaký Houdiniho trik, ale samotné Boží zaslíbení, které se zjevilo a projevilo přímo před námi. Za jakou oponou se to bude nacházet? A přijít o to...

2. Mojžíšová 19:18

137 Bylo to tak veliké, že i lid říkal, že když viděl Jahveho sestoupit v tomto Ohnivém sloupu a když začal otřásat zemí, a to, co udělal, a horu v plamenech, a kdyby se někdo pokusil vystoupit na tu horu, zahynul by. Bylo to tak velké, až se toho zemětřesení bál i Mojžíš. Jestliže tehdy On otřásl jen horou, tentokrát otřese nebem i zemí.

138 A co s touto slávou? Jestliže tamta byla zahalena přirozenou oponou, tato je zahalena duchovní oponou. Takže se nesnažte dívat na to přirozené, vnikněte do Ducha a podívejte se, jak na tom jste, podívejte se, v jaké hodině žijeme.

139 Dává vám to smysl? Vidíte, je to duchovní opona, která zahaluje lidi, kteří říkají: „Jsem metodista a jsem stejně dobrý jako kdokoli jiný. Jsem baptista, jsem letniční.“ Copak si neuvědomujete, že ta věc je tradiční opona? Ona před vámi skrývá Boha. To je to, co vám brání užívat si vše...

„Ó,“ říkáte: „Křičím a skáču nahoru a dolů.“

Matouš 4:4; Lukáš 4:4

140 On řekl: „Každé slovo!“ Eva uvěřila každému slovu kromě jednoho. Vidíte? Je to celé Boží Slovo, zaslíbení této hodiny, projevené, rozumíte.

141 Všimněte si, zatímco budeme pokračovat dál. Měl bych o tom hodně co říct, jenže mám o tom asi dvacet poznámek, ale prostě nebudu schopen o všech promluvit, rozumíte, budu pospíchat.

142 On, než mohl promluvit Slovo k lidu, On se zahalil přirozenou oponou. No, Bůh se musel zahalit, jak to zaslíbil, v lidském těle. Bůh... Chápete to? Bůh se musí zahalit v lidském těle a položit na lidi duchovní závoj (oni říkají: „No, já jsem ten a ten“), aby mohl promluvit k lidem. Když se tento závoj, který je tradiční rouškou, roztrhne, pak... to, co říkají: „No, dny zázraků jsou pryč.“ To je to, co oni říkají.

143 Tuhle mi řekl jeden člověk, jeden baptistický kazatel, přišel za mnou, bratr Green, a řekl: „Bratře Branhame, mám proti tobě jednu věc.“ Řekl: „Snažíš se lidi...“ Bylo to dole v Ramada Inn, když jsme tam měli ta shromáždění. Řekl: „Ty se snažíš lidi přimět, aby věřili v apoštolský věk, aby dnes žili jako v tom apoštolském věku.“ Řekl: „Apoštolský věk skončil s apoštoly.“

„Opravdu?“ zeptal jsem se.

„Ano.“

Zeptal jsem se: „Kdo byl řečníkem v apoštolském věku?“

Řekl: „Těch dvanáct apoštolů v horní místnosti.“

Skutky 2:39

144 Řekl jsem: „Pak Pavel do toho nepatřil.“ Řekl jsem: „Mluvcím byl Petr a Petr v den Letnic řekl, když viděli, jak se to všechno děje a jak Duch svatý působí,“ řekl: „Toto zaslíbení je pro vás a pro vaše děti a pro ty, kdo jsou daleko, kolik jich Pán, náš Bůh, kdykoli povolá. Jestliže On stále povolává, pak je to to stejné i tady. Kdy tedy skončil apoštolský věk? Apoštolský věk skončí, když Bůh přestane povolávat.“ On neřekl ani slovo, jen si vzal klobouk a odešel.

Matouš 4:4; Lukáš 4:4

145 K tomu je zapotřebí Slovo. Je to Slovo. Ježíš řekl satanovi: „Je napsáno,“ vidíte. To je to: „Je napsáno!“

146 Řekl jsem: „Petr řekl, že to nikdy neskončí. Kolik jich Pán povolal, pro ty bylo toto požehnání.“ Teď namítnete: „On přestal.“ Kdy?

„Žádná škoda se nestala?“

147 Řekl jsem: „Ne, pane, ani trochu. Prosím.“ Vidíte? Rozumíte? Petr řekl, že je to pro každého, koho Bůh povolá, že obdrží stejné apoštolské požehnání. To je slovo Páně, rozumíte.

148 A teď, ta přirozená opona. Bůh, Slovo, zahalený v lidském těle. Co to bylo? Bůh byl zahalen v Mojžíšovi. Bůh byl v Mojžíšovi zahalen a Boží přítomnost byla v něm. Byl tak dokonalý s tím Slovem v sobě, až si musel zahalit tvář. A to byl potvrzený prorok, který to Slovo rozvinul a řekl jim: „Nebudeš! Nesmíš! A ne...“ vidíte.

2. Mojžíšova 20:19

149 Aby dal své Slovo tomuto pokolení, On se zahalil do lidské bytosti, jinak by to Slovo oslepilo i ty vyvolané. Vidíte? Ani lidé, kteří tam byli, se nedokázali na to dívat. V knize Exodus se dočteme, že řekli: „Ať mluví Mojžíš, ne Bůh.“ Vidíte, proč se ten Ohnivý sloup příliš často neobjevuje? Vidíte?

5. Mojžíšová 18:15, 18

150 Bůh řekl: „Udělám tohle, vzbudím jim proroka.“ Amen! „Já jim takového vzbudím.“ A on přišel přesně tak. „A On bude Slovo.“

151 Řekl: „Když chtějí vidět, čím je Slovo,“ řekl: „No, Mojžíši, Já jsem se ti zjevil tamhle v tom hořícím keři,“ řekl: „Sestoupím a ta hora bude v ohni.“ Řekl: „Oni uvidí, že jsi mluvil pravdu. Zjeví se zde stejným hořícím způsobem. Zjeví se zde a dokážu těmto lidem, že potvrdím tvou službu.“ To je to, co On Mojžíšovi řekl, tak mnoha slovy.

152 Všimněte si, že řekl: „Já se teď chystám, tě oslavit před lidmi.“ Řekl: „No, řekl jsi jim, že jsem se s tebou setkal tam venku v hořícím keři, teď sestoupím dolů, v tom stejném ohni, a dám lidem vidět, že jsi o tom nikdy nelhal.“ A dokonce, pokud chcete, můžete to i vědecky dokázat, rozumíte. „Sestoupím hned dolů a dám jim to poznat.“

2. Mojžíšova 20:19

153 Když On začal hřímat, když Jahve začal hřímat, lid řekl: „Ne! Ne! Ne! Ať Jahve nemluví, neboť zemřeme.“

2. Mojžíšova 34:33

154 Podívejte, On musel zůstat zahalený. Bůh se tedy zahalil v Mojžíšovi a dal Mojžíšovi Slovo. Mojžíš sestoupil a mluvil Hospodinovo Slovo v roušce na tváři. Je to tak? Jahve zahalený v podobě proroka, protože by to úplně... A Bůh řekl, že už nikdy k nim takhle mluvit nebude. On k nim bude mluvit pouze prostřednictvím proroka. To je jediný způsob, jakým On od té doby mluví. To je jediný způsob, jakým kdy mluvil. Přesně tak. Nikdy jinak. On nelže.

155 Všimněte si, že Slovo měl pouze Mojžíš. No, nebyla to žádná skupina, která by sestoupila dolů, nebyli to jen farizeové nebo saduceové, ani to nebyla určitá sekta nebo klan. Byl to Mojžíš! On měl jednoho muže. On nemohl mít dva nebo tři různé názory. On si bere jednoho člověka. Mojžíš měl Slovo a jediné Mojžíš. Neměl ho ani Jozue. Nikdo jiný ho neměl. Amen! Jozue byl generál, Jozue byl velitel armády. Jozue byl věřící, křesťan. Ale Mojžíš byl prorok! Slovo nemohlo přijít k Jozuovi, muselo přijít k Mojžíšovi. On byl hlavním prorokem té hodiny. Všimněte si, že Slovo nikdy k Jozuovi nepřišlo, dokud Mojžíš neodešel. Opravdu ne. Bůh jedná ve stejné době jen s jedním. Bůh je jeden, rozumíte. No, Slovo měl pouze Mojžíš, ne skupina.

2. Mojžíšova 19:13; 2. Mojžíšova 24:2

156 Podívejte se, Bůh varoval každého, aby se nepokoušel následovat Mojžíše za tu oponu — napodobitele. Ženu, muže, kněze, kdokoli by to byl, jakkoli zbožný, jakkoli čestný, čímkoliv by byl, On je varoval: „Nechte jít jen samotného Mojžíše! A pokud se toho někdo dotknul, dokonce i zvíře, musí být na místě zabit.“ Nikdy se tou oponou nesnažte prolomit, ta opona patří jednomu člověku. To poselství je jedno, rozumíte. V chrámu, jednou za rok vstupoval dovnitř jeden člověk, pomazaný a určený k tomu, aby tam vstoupil; ne aby přinesl Slovo, ale aby obětoval krev. Stačilo, aby tam před To přišel jen jeden. Každý jiný člověk zemřel, vidíte.

Malachiáš 4:3

157 Oni teď duchovně umírají. To je duchovní opona, rozumíte. Tamto byla přirozená opona. Tohle je duchovní opona, chápete. Oni pořád vcházejí rovnou dál, tam za ni. Můžete jim mluvit. „Ó, já vím! Já to znám, ale já...“ Nechejte je, to je v pořádku, to jen mluví... Pamatujete si, že poslední ranou v Egyptě, před exodem, byla smrt. Poslední pohromou na zemi, před exodem, je duchovní smrt. Pak budou zpopelnění a proměnění zpět na prach a spravedliví budou kráčet po na jejich popelu. Ale poslední věc je duchovní smrt, odmítnutí Slova.

158 Všimněte si, že Bůh varoval každou osobu, aby se nepokoušela následovat Mojžíše za ohnivou oponu. Mojžíš musel být zahalen, měl odtamtud vyjít. Mojžíš vešel dovnitř jako Mojžíš, vešel do toho Ohnivého sloupu, a když odtamtud vycházel ven, byl zahalen, protože tam vcházel nezávisle na jejich tradicích, na tradicích starších. On viděl ten Ohnivý sloup, ale teď vcházel do toho Ohnivého sloupu. Amen! A on vyšel zahalený. Boží Slovo v člověku je zahaleno! Tady vychází, ó, můžu to vidět. Oni byli varováni, aby to nikdo jiný nezkoušel udělat, nikdo to nemůže napodobovat. Raději ne, rozumíte. Ani kněz nebo

svatý muž, ať už to byl kdokoli, kardinál, biskup, čímkoliv by byl, kdyby se pokusil vejít za tu oponu, zemřel by. Bůh je varoval. Nebude tu žádné napodobování.

159 Jeho Slovo je zjeveno jednomu. Vždycky to tak bylo, v každé době, pokaždé, přes celé Písmo, přicházel se Slovem Páně prorok. Slovo přichází k jednomu. V každém věku jeto stejné, dokonce i v církevních věkách, od prvního do posledního. Ostatní mají svá místa, to je pravda, všimněte si, ale držte se dál od toho Ohnivého sloupu, rozumíte. Jaké poučení se nám tu dostává! Vidíte, každý chce být Mojžíšem a každý...

4. Mojžíšova 16:3

160 Vzpomínáte si, co tam Dátan a ti ostatní říkali? Řekli: „Mojžíši, no moment, bereš si toho na sebe příliš mnoho.“ Vidíte? „No, jsou tu jiní muži, které Bůh povolal.“

161 To byla pravda. Oni... každý z nich šel dobře, pokud se toho drželi, ale když se jeden z nich pokusil vystoupit a zaujmout Boží místo, které dal Mojžíšovi, který byl předurčen a určen k tomuto dílu, pokusil se ho zaujmout, sestoupil oheň a otevřela se země a v tu chvíli je pohltila, vidíte. Buďte opatrní! Vidíte? Jen buďte dobrým, zbožným křesťanem, věřícím Slovu, rozumíte. Držte se dál od toho Sloupu! Jaké je to poučení!

162 Když se Bůh Mojžíšovi poprvé zjevil v hořícím keři, Bůh byl zahalen v Ohnivém sloupu. No, teď ještě chvíli pozorně poslouchejte. Bůh poprvé přišel k Mojžíšovi, On byl zahalen. Když Bůh byl v Ohnivém sloupu, skrytý tam někde v keři, vidíte, podobně jako za tou kůží, rozumíte, tam vzadu u slitovnice u oltáře, chápete. Byl zahalen. On je vždycky zahalen. A když přišel k Mojžíšovi, byl v tom Ohnivém sloupu, zahalený v Ohnivém sloupu. Ale tady před lidem ho Bůh potvrdil stejným Ohnivým sloupem, rozumíte. Mojžíš řekl...

Zjevení 2:7

163 No, pohledte! Čtete... Nenecháváte se unášet myšlenkami někam daleko? Můžete, můžete... „Kdo má uši, ať slyší.“ Vidíte?

164 Když se Bůh zjevil Mojžíšovi, bylo to v Ohnivém sloupu, když ho povolal k jeho službě. A Mojžíš přišel a vyprávěl o tom lidu. Oni tomu nemohli uvěřit. I když dělal zázraky a jiné věci, ale tentokrát se ukázal viditelně, vědecky, a potvrdil Mojžíšovu službu, že je to tentýž Bůh, který k němu promluvil, protože se ukázal v podobě Ohnivého sloupu a hora byla v ohni. A On přišel k Mojžíšovi v keři, promluvil k němu. Dobře.

2. Mojžíšova 3:10, 12, 14

165 Když se Bůh poprvé ukázal Mojžíšovi, byl zahalen v hořícím keři. Před lidem se Bůh znovu zahalil a Mojžíše potvrdil tou oponou, tím, že se zahalil stejným ohněm, stejným Ohnivým sloupem, který sestoupil... Od té doby mohli slyšet pouze Boží Slovo. Chápete to? Jen Slovo, slyšeli Jeho hlas. Mojžíš byl totiž pro ně živým Slovem. Mojžíš! Vidíte, Bůh to Slovo skrze Mojžíše takhle dokázal! Podívejte, Mojžíš řekl... Bůh Mojžíšovi řekl: „Jdi tam dolů a já budu s tebou, nic před tebou neobstojí. Já jsem, který jsem.“

166 Mojžíš sestoupil dolů a řekl: „Možná tomu nebudete věřit, ale Bůh se mi ukázal v Ohnivém sloupu a řekl mi tyto věci.“

2. Mojžíšova 7:11

167 „Ó, my tu máme spoustu podobných věcí.“ Faraon řekl: „Jakže!“ Pastor faraon řekl: „No, tohle máš laciný kouzelnický trik. No, já tu mám kouzelníky, kteří dokážou proměnit hada v... hůl v hada. Pojdte sem, kouzelníci.“ A oni tam přišli a udělali totéž.

168 Mojžíš to rozpoznal, nic ho nevyrušilo. I když měli tolik napodobitelů, to mu ani trochu nevadilo. Mojžíš stál pevně. A jak víte, oni se tam kolem chvíli plazili a Mojžíšův had je prostě všechny spolykal. Proč? Stejně jako ti apoštolové, oni to nedokázali vysvětlit. Mojžíš nevěděl, jak to Bůh udělá, ale On to udělal.

5. Mojžíšova 8:3; Matouš 4:4; Matouš 24:24; Lukáš 4:4; 2. Timoteovi 3:8; Zjevení 22:18, 19

169 Pamatujte, On řekl, že v posledních dnech se Jannes a Jambres vrátí, rozumíte, napodobitelé. „A oni by svedli, pokud by bylo možné i vyvolené.“ Matouš 24:24, vidíte. Prostě úplně stejné věci, dělají stejné zázraky a všechno ostatní. Sledujte to Slovo! Dávejte pozor na to Slovo! Někdo tvrdí, že dělá zázraky, a stále chce věřit, že jsou tři bohové a jako doposud, něco jako... Jděte od toho pryč. My víme, že to je špatné, rozumíte. Nic takového! Vidíte? Slovo, každé slovo, každé slovo, které vychází z úst Božích! Genesis, jedno slovo! Tady se říká: „Neubírejte ani nepřidávejte ani jedno slovo.“ Vidíte, musí to být totéž Slovo, rozumíte.

170 Všimněte si, že lidé viděli něco, co se stalo. Mojžíš byl zahalen jako... On byl prorokem a Bůh teď potvrdil své Slovo, sestoupil tam. A viděl znamení a zázraky. A potom, následovně se lidé oddělili — církev. Vidíte, církev znamená „vyvolaný“. Rozumíte? Poté, co byli vyvoláni ze světa a stali se lidem, vidíte, pak se Bůh dal poznat, že je tím Ohnivým sloupem. On potvrdil Mojžíšovo poselství. Vidíte? On byl tím Ohnivým sloupem. Myslím, že by si ho mohli vyfotit, kdyby měli fotoaparáty, protože to bylo všechno v ohni. Ale oni potvrdili, Bůh potvrdil, že to

poselství bylo správné. Poselství bylo na dosah ruky, všechno, potom měl nastat exodus. On zahalil svého proroka pro tyto lidi v exodu.

¹⁷¹ Lidé (zamyslete se!), viděli něco, co se s ním stalo. On byl teď jiný než ostatní Izraelité. Byl jiný... Jeho poselství bylo jiné, byl jiný než kněží, byl jiný než cokoli jiného. Vidíte, byla to jiná osoba. Lidé upozorovali, že se něco stalo. Bůh se zahalil ve svém proroku, aby k nim promluvil svá Slova. To je to, co On udělal. Mojžíš byl tím živým Slovem k lidu, zahalený Ohnivým sloupem, mluvil to, co mělo být později zahaleno za těmi jezevčími kůžemi, rozumíte.

¹⁷² Slovo muselo nejprve vyjít od Mojžíše, rozumíte. Mojžíš měl Slovo. Bůh ta slova napsal, nikdo je nemohl vyložit, Mojžíš je musel vyložit jako první. To je důvod, proč si zahalil tvář, protože on... Vidíte to? Chápete? Tady to máte. Mohli bychom to vzít, zabalit a všechno ostatní, ale musí to být zjeveno. Aby to mohlo být zjeveno, musel se Mojžíš stát pro ty lidi bohem.

Namítnete: „To je nesmysl!“

2. Mojžíšova 7:1

¹⁷³ Proč řekl... dokonce On sám řekl Mojžíšovi: „Ty budeš Bohem a Áron bude tvým prorokem.“ Vidíte? Vidíte to? Tak zde On přichází, vidíte, musel se zahalit, protože Bůh je vždycky za oponou. Ó! Vidíte to? Bůh se skryl před veřejností!

Matouš 11:25; Lukáš 10:21

¹⁷⁴ On řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi to skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi to nemluvňatům, těm, kdo se chtějí učit.“ Vidíte?

2. Mojžíšova 20:19

¹⁷⁵ Bůh se skryl za oponou. Mojžíš si zahalil svoji tvář. Mojžíš byl tehdy zahaleným živým Slovem. Lidé viděli ten Ohnivý sloup a řekli: „No teď jsme spokojeni.“ Vidíte? „Ať mluví Mojžíš.“ Rozumíte? „Ať nemluví Bůh, abychom nezemřeli.“ Mojžíš vešel rovnou do toho Ohnivého sloupu, vidíte.

2. Mojžíšova 20:19

¹⁷⁶ A teď řekl, On řekl: „Teď už k nim takhle mluvit nebudu, dám jim proroka.“ Vidíte, a tak to dělal vždycky. Vidíte? Řekl: „Ať oni...“ Ale ten prorok musel mít to Slovo. Pokud je zahalen tradicí, Bůh ho nikdy neposlal. Je-li zahalen Slovem, Bůh ho potvrdí. Bůh vykládá své vlastní Slovo. Mojžíš je mluvil a, Bůh je vykládal. Amen.

¹⁷⁷ Mojžíš řekl: „Tak praví Hospodin!“ A Hospodin udělal přesně to, co řekl. To ukázalo, že je to pravda.

178 No On řekl: „Teď, Mojžíši, ty jsi pochopil, že lid tomu rozumí,“ vidíte. „Ukázal jsem tě, potvrdil jsem tě.“ Bůh se v tomto prorokovi zahalil, aby lidu promluvil své Slovo. Mojžíš byl pro ně živým Bohem, živým projeveným Božím Slovem. Proto byla jeho tvář zahalena, rozumíte.

179 A víte, že totéž je dnes zahaleno v pravém křesťanovi před nevěřícími? Oni vidí ženy s dlouhými vlasy a podobně, a říkají: „Podívejte se na ten starý model.“ Ženy si stočí vlasy vzadu a oni říkají: „Mají píchlou pneumatiku, rezervní kolo.“ Vidíte, všechno je to zahalené. Jsou slepí. „No,“ říkají, „mám doktorát, PhD, L...“ Je mi jedno, co máš, stejně jsi nevědomý Slova. Přesně tak. „Ó, to je jenom taková drobnost. Já...“ Naučte se nejprve ty malé lekce.

180 A co lidé, kteří říkají, že jsou zahaleni v Boží přítomnosti a hlásají nějakou církevní tradici? Ó, pro milosrdenství! Která přidává a ubírá, a všechno možné, jako vkládání svých vlastních témat a svých vlastních myšlenek, a ne Boží Slovo, rozumíte, co je to za oponu? To je církevní opona. Bůh tu oponu doširoka roztrhl!

181 Oni říkají: „Nic takového jako proroci neexistuje. V těchto posledních dnech nic takového jako apoštolové a proroci neexistuje. Nic takového jako Boží uzdravení neexistuje. Nic takového jako vidoucí už neexistuje. Neexistuje nic takového, jakože se vyplní Marek 16. Apoštolský věk je tentam.“ Oni to před lidmi zahalili, ale Bůh vykročil přímo se svým svatým ohnivým Duchem a roztrhal tu věc od shora až dolů. Bůh tu oponu roztrhl!

182 Mojžíš byl oponou, živým Božím Slovem zahaleným za lidským tělem. Ten Ohnivý sloup byl samozřejmě v Mojžíšovi, který mluvil o tom, co mělo být později zahaleno za kůží, chápete.

183 To Slovo, to Slovo bylo zplozeno, pak bylo napsáno, pak bylo odloženo za tu *oponu* a stále zahaleno, neboť Bůh byl vždy v tom Slově. Amen! On je stále to Slovo. On byl v tom Slově. Proto muselo být to Slovo zahaleno.

Matouš 24:40, 41; Lukáš 17:30, 34, 35; Zjevení 3:20; Zjevení 10:7

184 Ó, bratře, sestro, chápete to? Podívejte se! Copak to nevidíte? Bylo to zahaleno po celé ty věky podle toho, co řekl Bůh, a bude to otevřeno v posledních dnech, těch sedm pečetí bude rozlomeno a lidem se zviditelní celá ta věc, co se celou dobu odehrávalo. V hodině poselství sedmého anděla, by měla být všechna Boží tajemství zjevena v tom Eliášovi, v této poslední hodině: jak je Kristus vystrčen ze své

církve, jako Syn Boží; jak je znovu zjeven jako Syn člověka; jak má být církev uvedena do řádu a všechno pro ten poslední den, žádná vyznání, žádné denominace, jen absolutně Slovo žijící v daném jednotlivci. „Jednoho vezmu a druhého zanechám. Tohoto vezmu a tamtoho zanechám,“ vidíte. Žádná pouta, žádná vyznání, žádné svazky ani nic, jedná se o srdce s Bohem a jen s Ním samotným, vidíte.

Židům 13:8

185 Všimněte si, zahalen v lidském těle. Mojžíš byl tím Slovem, které mluvilo to, co mělo být později vloženo za jezevčí kůže. Takže to... Stejně tak je Kristus naším Mojžíšem. Kristus je náš Mojžíš. On byl Bůh zahalený v lidském těle, zahalený v lidství, v těle. To je pravda. A On je tentýž včera, dnes i navěky. Byl zahalen jezevčími kůžemi. On byl zahalen. A tentokrát byl zahalen v člověku, rozumíte. A teď si všimněte: „tentýž včera, dnes a navěky“, zaslíbené Slovo pro tento věk. On je stále Kristus, zaslíbené Slovo pro tento věk, zahalený v lidském těle. Slovo je Bůh.

186 To pomazání je osoba. Slovo Kristus znamená „pomazaný“. Rozumíte „pomazaný“. Tedy, Mojžíš byl ve své době Kristem, byl tím pomazaným. Jeremiáš byl ve své době Kristem, s částí Slova pro ten den.

Kolossenským 2:9

187 Když však Ježíš přišel, přišel jako Vykupitel, ten Pomazaný. A to byl Mojžíš a všechno, co bylo v Mojžíši, a celé Slovo a celé božství tělesně v něm. Proto se celá chrámová opona roztrhla a slitovnice se dokonale zviditelnila. On byl ten pomazaný.

188 Všimněte si, že ta opona v lidském těle, to zaslíbené Slovo pro tento věk, musí být také zahaleno. Všimněte si! Členové církve milující hřích a hříšníci to nemohou vidět kvůli lidské oponě.

189 To je důvod, proč Ho nemohli vidět. „Vždyť je to člověk. Odkud přišel? Ke které společnosti se hlásí? Ke které církvi patří?“ (O tom chci mluvit dnes večer, k jaké církvi patří? Rozumíte?) A tak se podívejte: „No, k jaké církvi patří? K jaké skupině? Jakou má školu? Kde získal vzdělání? No, tenhle člověk se narodil podle tradice, podle legendy, která tu kolem Něho koluje, tenhle člověk se nenarodil z manželského svazku. Proč, jistě, On je z ďábla!“ Vidíte? „On je z ďábla! On se nenarodil z manželského svazku. A Josef si ji vzal jen proto, aby ji neukamenovali, protože byla cizoložnice. A tenhle člověk si přijde a říká nám, kněžím, co máme dělat?“

Žalm 22:1, 16, 17; Matouš 27:46; Marek 15:34

190 A Bůh tam stál a zjevoval to Slovo a volal: „Bože můj, proč jsi mě opustil?“ A právě ty písně, které oni zpívali v chrámu a které pro ně před lety složil David, se týkaly Krista. „Všechny mé kosti se rozestoupily. Probodli mi ruce i nohy.“ A oni tam stáli, zpívali to a tentýž Muž umíral na kříži. A když to dozpívali a...

Marek 15:34

191 Když zemřel, sestoupil Bůh nebes jako na hoře Sinaj se svatým ohněm a propálil tu chrámovou oponu odshora dolů, roztrhl ji vedví. A co mohli dělat? Podívat se přímo tam z chrámového okna na Golgotu, a tam byl Bůh jasně zviditelněn — ta Oběť.

192 Ale oni to ještě dnes nevidí. Bůh v tento poslední den tyto tradice roztrhal a přinesl Slovo pro tento věk, jasně to zviditelnil, přímo na jejich očích, a oni to stále nevědí. Oni to prostě nevědí. Je to tak prosté! Vidíte, je to tak prosté, je to tak vzdáleno věcem tohoto světa.

2. Korintským 12:11

193 Nedávno jsem na jednom shromáždění kázal o tom, být cvok. Jednou bych o tom chtěl mluvit, „Být cvokem“. Všichni jsme pro někoho cvoci, tak já jím budu pro Krista. Pavel řekl, že „byl považován za blázna“. Jistě, musíš jím být. Vidíte, je třeba být cvokem, aby věci držely pohromadě. Vidíte? Přesně tak.

194 Všimněte si tedy, že opona — lidské tělo. Víte, že lidé milující hřích to nemohli vidět. Ti tradiční nábožní lidé to nemohli vidět, protože On byl člověk. Proč? To lidské tělo zakrývalo Boha.

5. Mojžíšova 18:15, 18

195 No, kdyby On byl sestoupil jako velký Ohnivý sloup, který by, rozumíte, velký Ohnivý sloup, který by sestoupil a ukázal jim, že je tím, čím je, že je ten velký Ohnivý sloup, mohli by tomu uvěřit, kdyby Jahve procházel kolem. Ale vidíte, co On udělal, aby obešel všechny ty chytré, moudré lidi, prostě se zjevil tak, jak slíbil Mojžíšovi, vidíte: „Budu k nim mluvit skrze proroka.“ A to byl Syn člověka, prorok. A někteří z nich Ho poznali, asi tak jedna setina procenta ze sta na světě, mu uvěřila. Zbytek ne, ale On zůstal stejný.

Matouš 27:30; Marek 14:65; Lukáš 23:18; Jan 19:15

196 Ale tam stál mocný Bůh, zřetelně viditelný trůn milosti². Zemřel, když jeho vlastní děti říkaly... Jeho vlastní děti tam říkaly: „Nechceme ho! Pryč s Ním!“ Plivali po Něm.

²Trůn milosti – slitovnice

2. Samuelova 6:9, 10

197 Předobraz, kdysi dávno, když David opouštěl chrám, zavržený král. Šel ulicí a nějaký starý mrzák se belhal kolem, nikdy ho neměl rád, nadával mu do starých pokrytců nebo tak nějak, plivl mu rovnou do obličeje. A ten strážce vytáhl meč a řekl: „Zda nesetnu tomu psovi hlavu, plivl na mého krále?“

2. Samuelova 16:11

198 David řekl: „Nech ho být, řekl mu to Bůh.“ A David možná ani nevěděl, co říká. Vyšel na horu, ohlédl se a plakal.

2. Samuelova 15:30

199 O osm set let později vystupoval Davidův Syn na stejnou horu, díval se a plakal nad Jeruzalémem, jako zavržený Král. A oni mu plivali do obličeje.

200 Copak to nechápete? Je to totéž. Vidíte to Slovo, jak ono dorazilo sem, až do dnešního dne? Vždycky ho většina odmítala, vidíte, a věřila mu menšina.

Jan 6:42

201 No, vidíte, oni tomu nemohli uvěřit. Ti Řekové Ho nemohli vidět, On byl ve svém lidském chrámu. „Proč,“ říkali: „Ten člověk se jmenuje Ježíš, On pochází z Nazaretu.“

202 Oni tam tehdy mívali jen jedno jméno, třeba: „Jan, Jim“. Říkali: „Jan z Jeffersonville, Jim z New Albany,“ nebo tak nějak, chápete.

203 Oni řekli: „To je Ježíš z Nazaretu. Všeobecně se věří, že Jeho matka byla těhotná s nějakým vojákem.“ Vidíte? A pak, to je přesně to, čemu oni věřili. Jistě! A oni řekli: „No, a tohle je Ježíš z Nazaretu.“ Vidíte? „Kdo On je?“ Vidíte, nemohli to pochopit. Ale proč?

Jan 5:39; Jan 8:28, 38; Jan 10:38; Jan 12:49, 50

204 Toto Slovo pro tento den, On kázal, řekl: „Zkoumejte Písma. Myslíte si, že v nich máte věčný život, a ony svědčí o tom, kdo jsem. Nemůžete-li mi věřit, zapomeňte na mě jako na oponu, věřte tomu Slovu, které vychází. Je zapotřebí dvou svědků.“ Řekl: „Já mluvím a Otec mluví a obhajuje mě.“ Amen. To je pravda.

205 Já mluvím o Slově pro tento den a Otec to potvrzuje. Je to pro vás svědectví? Je, vidíte. Tak se to má vyplnit.

2. Korintským 3:4

206 Všimněte si teď ve 2. epištole Korintským, že... ve 3. kapitole 2. epištole Korintským, v 6. verši, že starý chrám ukrýval Boha před Židy za starými kůžemi. Když ta stará opona byla roztržena, Židé stále... zaslepeni na to, kým On byl a kým ještě je. A pak Letnice zjevily, kdo

byl ten pravý a živý Bůh, když ta opona byla roztržena na dvě části, Bůh ji seshora roztrhl. Proč se ta opona roztrhla? Proč se to stalo?

207 Proč dnes přišlo takové Poselství, aby udělalo to, co udělalo? Proč to přišlo? Proč?

Matouš 15:14; Lukáš 6:39

208 Nedávno mi tu někdo volal, chtěl se mnou debatovat o církevním věku, že „Bůh je ve své svaté církvi“ a podobně. A já jsem zjistil, že to byla nějaká žena kazatelka, a prostě jsem na to zapomněl. Víte, kdyby to byl nějaký muž, to by bylo v pořádku, to by bylo jiné. Ale tak... ale jaký to má význam, jít rovnou tam do jiného státu, když kvůli tomu bych musel odejít ze shromáždění tady? Chápete? Tak jsem je prostě nechal být. Slepí vůdcové slepých, všichni spadnou do jámy.

209 A tak nyní, v tomto věku, kdy ta stará denominační a tradiční opona byla z Božího Slova stržena, aby se to mohlo projevit! Chápete, co mám na mysli? Tradice říká: „Všechny tyto věci jsou minulostí.“ (Nechte to trochu vsáknout!) „Ty věci jsou minulostí.“ Ale v tomto posledním dni se ta tradiční opona roztrhla a tady stojí Ohnivý sloup, rozumíte. On je tu, zjevuje Slovo pro tento den. Opona je roztržena! No, svět, oni tomu stále nevěří. Ať se děje, co se děje, oni to nevidí. Nevidí to. To nebylo pro ně posláno.

210 Pamatujte si, že Syn Boží nebyl zjeven Sodomě, byli tam dva poslové. To je pravda.

211 Ale, Abrahamovi, tomu vyvolenému, se zjevil sám Bůh v lidském těle. A sledujte, co udělal, aby se zjevil. A teď, když Abraham poznal, když On věděl, co je v myšlenkách Sáry, i když byla za Ním, on řekl, nazval Ho: „Elohim, tvůj služebník...“

212 Všimněte si teď, aby se to mohlo projevit. Slovo bylo po celé ty roky pro lidi zahaleno oponou: „To se nemůže stát.“

213 Vzpomínáte si na to kázání o Goliášovi a Davidovi, které jsem kázal toho rána, když jsem odsud poprvé odjížděl? Řekl jsem: „Podívejte se na tamtoho vyzyvatele, který říká, že ‚dny zázraků jsou pryč‘“. Sledujte ty pásy, jak přicházejí, sledujte každý z nich, jak je to stále jasnější a jasnější; pokud máte uši ke slyšení, rozumíte, oči k vidění. Podívejte! Řekl jsem: „Tam venku stojí ten velký církevní svět a tvrdí, že v tomto vědeckém věku se to nemůže stát.“ Ale já jsem řekl... Bůh, v tom světle, když to ještě nebylo vyfotografováno, jen jednou. Ale tehdy, tam dole u řeky, to nebylo vyfotografováno, oni to tam nevyfotili. Rozumíte? Řekl jsem: „On mi řekl, že se to stane, že udělá výzvu a že

to obletí národy.“

²¹⁴ A dokonce i doktor Davis, řekl: „Ty, se základním školním vzděláním, vyšel jsi ze sedmé třídy, a ty se budeš modlit za krále a monarchy a začneš probuzení, které projde všemi národy?“

Řekl jsem: „To je přesně to, co On řekl.“

²¹⁵ A to se stalo. Vidíte? Skutečně, to se stalo. To hlavní na tom je, že On nepotřebuje žádný výklad, On už to vyložil. Rozumíte? On už to udělal, to se vykládá samo, vidíte; povolal své vyvolené, rozumíte, ze všech vrstev společnosti. Teď se to projevílo.

²¹⁶ Já jsem řekl... Ten David tam stál, malý, drobný, hubený chlapík s kulatými zády a prakem v ruce. A proč, Saul se na něj podíval, ta vůdčí osobnost sdružení kazatelů, a řekl: „Vždyť tobě dokonce schází i výcvik!“ Řekl: „Podívám se, jestli ti můžu udělit doktorát nebo něco takového.“ Nasadil mu tuhle zbroj a zjistil, že to Božímu muži nepasuje.

1. Samuelová 17:39, 44

²¹⁷ Řekl: „Sundej to ze mě,“ řekl, „já o tom nic nevím.“ Řekl: „Nechte mě jít cestou, kterou znám, s tím, s čím jsem přemohl lva, s tím, s čím jsem přemohl medvěda.“ Byl to takový zálesák. Řekl: „Nechte mě jít touto cestou.“

²¹⁸ A ten starý Goliáš se ohradil: „Což jsem pes, aby se mnou bojoval?“ Řekl: „Nabodnu tě na konec svého kopí, pověším tam tvou mrtvolu a nechám ji sežrat ptákům.“

1. Samuelova 17:46; 2. Timoteovi 1:12

²¹⁹ David řekl: „Ty proti mně vycházíš jako Filištín, v brnění a s kopím, a já jdu proti tobě ve jménu Hospodina, Boha Izraele.“ Sledujte toho proroka, David řekl: „Dnes ti setnu hlavu od tvého těla.“ Amen. Ó! On věděl, co má, komu uvěřil, a byl plně přesvědčen, že On je schopen dodržet to, co zaslíbil. Vidíte? Tak se to každopádně vyplnilo.

²²⁰ To staré žvanění: „Dny zázraků jsou pryč,“ hradby jsou strženy. Jahve stále stojí vystaven, jasně viditelný, projevuje své Slovo, Ten odhalený. To je pravda.

Malachiáš 3:6

²²¹ Všimněte si, že pohanská církev byla také zaslepena tou oponou, poté co byla roztržena a ukázala Boha — ta opona církevnictví. Jak? Tím, že zahalila Slovo v lidské bytosti. To je přesně to, co Izrael nepochopil. Kdyby to byl nějaký anděl nebo něco podobného, Izrael by tomu uvěřil, ale jelikož... To nemohl být anděl, musel to být člověk! Amen. Bůh nemůže porušit své Slovo. V posledních dnech to musí být

znovu totéž, rozumíte. Co zaslepilo Izrael? Ten člověk. „Ty jsi člověk, a děláš se Bohem.“ Proto Ho zabili. A dnes, to Poselství přichází skrze člověka, a ne prostřednictvím andělů! Vidíte? Bůh nemůže změnit svůj způsob jednání, změnit své Slovo. Řekl, že se nemění, chápete. Všimněte si, zaslíbení a pohané jsou dnes stejně tak zaslepení, jako byl Izrael. Kvůli čemu? Kvůli oponě. Bůh zahalený v lidské bytosti, zaslepil Izrael. Všimněte si, každý zaslepený má... jednoho zaslepí, druhému zjeví pravdu. Jedněm zavře oči a druhým je otevře.

Jan 1:42

222 Podívejte se! Ježíš tam stál a řekl: „Ty se jmenuješ Šimon a jméno tvého otce je Jonáš.“

On řekl: „Pán Bůh!“

Filip se zeptal: „Jak to víš?“

Jan 1:47

Řekl: „Hle, Izraelita, v němž není lsti!“

Jan 1:48

A on řekl: „Rabbi, odkdy mě znáš?“

Jan 1:48

223 Řekl: „Viděl jsem tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem, viděl jsem tě.“

Jan 1:49

224 Natanael mu řekl: „Rabbi, ty jsi Boží Syn. Ty jsi Král Izraele.“

Matouš 12:24; Marek 3:22; Lukáš 11:15

225 Ale ti, kdo tam stáli, se ohradili: „Je to Belzebub.“ Vidíte? Co to udělalo? Jednomu otevřel oči, druhého oslepil. Co říkali ti kněží? „Vždyť ten chlap je Belzebub!“

Jan 4:25

226 Ta obyčejná žena řekla: „Vím, že přijde Mesiáš, který je nazýván pomazaný,“ vidíte. „Ten pomazaný přijde. My jsme neměli proroky... Ty musíš být prorok. Ale ten pomazaný přijde, čekáme Ho. Toto jsou poslední dny pro pohany... či pro Židy.“ Řekla: „Tohle jsou poslední dny.“ Vidíte, Samaritáni i Židé očekávali Mesiáše, vidíte. Řekla: „Toto je čas, kdy se má zjevit. Víme, že když přijde, bude dělat tyhle věci. On nám tyto věci oznámí.“

Jan 14:26

On řekl: „To jsem Já.“

227 Její oči byly otevřeny, kněžím byly zaslepeny. To dělá Evangelium vždycky. Některým oči otevírá, některým zjevuje pravdu, zatímco jiné oslepuje; má dvojí význam. Někteří mohou vzít to slunce a podívat se

přímo do něj a oslepnout; jiní ho mohou vzít a odejít s ním. To je ten rozdíl.

228 Jak se to dělo v každém věku, Božství zahaleno v lidském těle. Všimněte si, co On udělal, proroci byli božstvím, zahaleným. Byli Božím Slovem, je to tak? Zahaleným v lidském těle. Takže oni nepoznali ani našeho Mojžíše, vidíte, Ježíše.

229 Všimněte si, že Slovo v tom starém chrámu bylo zahaleno za starými jezevčími kůžemi, to Slovo bylo jasně ukázáno na kamenných deskách.

230 No, pokusím se, pokud to půjde, skončit, asi za dvacet minut, probrat to do půl dvanácté. Dávejte pozor, jestli jste si všimli, že jsem tady vynechal několik stránek, rozumíte, abych se... abych to zkrátil... aby to nebylo příliš dlouhé. Víím, že vám je horko a jste unavení.

231 Co bylo v tom starém chrámu vzadu za oponou? Co byl Jahve? Co se tam vzadu skrývalo? Co skrývala ta opona? Ó, haleluja! Co skrývala ta opona? Skrývala Slovo. Ta opona, ty staré jezevčí kůže byly skryty, skrývaly Slovo před jejich očima, v tom přirozeném. Za ní byly také ukryty chleby předložení. Tam zatím byla také sláva Shekinah. Ale to všechno bylo před nimi skryto. Všechno to bylo skryto. Všechna Boží sláva byla přímo za tou starou jezevčí kůží, to je pravda, všechno bylo skryto přirozenému oku.

232 Tak je tomu i dnes. Říkají tomu „banda svatých povalečů, fanatiků“. Ale oni neví, co se za tím skrývá. To je pravda. Oni to neví, rozumíte.

233 Když pak Bůh pro ně v milosrdenství roztrhl tu oponu, aby viděli, byli tak zahalení ve svých tradicích, že... zůstalo jim to skryto až do dnešního dne.

234 Stejně jako teď! Sláva, moc Ducha svatého, sláva Shekinah, která přichází na věřícího, teď myslím na skutečného věřícího, která způsobuje Boží skutky a víru, která do něj vchází, aby věřil Božímu Slovu. To vše je těmto skryto před očima, oni říkají: „Ty věci jsou pryč.“ Víte, oni stále žijí za oponou. Vy už za tou oponou, maličci, nejste, Bůh je pro vás jasně viditelný!

235 Onehdy jsme byli s bratrem Fredem Sothmannem a bratrem Tomem Simpsonem (nevím, jestli se mu sem podařilo dostat, nebo ne) několik nás bylo v baptistickém kostele. A ten kazatel řekl něco, co znělo docela dobře, a všichni jsme řekli: „Amen!“ Všichni v kostele

natáhli krk a ohlédlí se. Vidíte, našli jsme drobek, který tam přišel zpoza slávy Shekinah, víte, a byli jsme docela rádi, že jsme to mohli dostat. A řekli jsme, jinými slovy: „Děkujeme Ti, Pane!“ Vidíte? A když jsme to udělali, tak ti lidé byli tak zahalení, že se tomu prostě zasmáli. Oni vůbec nevěděli, oč jde. Vidíte? Pořád jsou zahalení. Takže někteří jsou uvnitř a někteří venku. A tak...

²³⁶ Ale Bůh je pro nás jasně viditelný, a přitom skrytý. Stejně jako teď! Když pak Bůh ve svém milosrdenství roztrhl tu oponu, jasně se zviditelnil. Ale oni byli natolik zamotáni ve svých tradicích, že jim byl stále skrytý. Stejně je to i teď! Všechna ta skrytá sláva, je pro nás skrytá v Kristu, ve Slově, který je naším chrámem.

²³⁷ Ó, teď se v tom budu muset trochu pohrabat. Omluvte mě za mé dnešní emoce, ale, ach, tak dlouho jsem to chtěl přinést, až... *cítím*, že jsem tím nějak svázán. Chápete?

²³⁸ Všimněte si, všechna ta sláva, která je v Bohu, je ve Slově. Všechna požehnání, která jsou v Bohu, jsou ve Slově. Nevěřícím je to skryto tradicemi. Rozumíte, co tím chci říct? Ale všechno je to v Kristu. Všechno, čím Bůh byl, On se vyprázdnil „kenos“ a vešel do Krista; a my do Krista neboli za oponu.

²³⁹ „No, já jsem v Kristu,“ řekneš. A pak věříš, že jsou tři bohové? Pokřtěn ve jménu „Otce, Syna a Ducha svatého“? Věříš ve všechny ty tradice a věci, ve které věříš, v podání starších? Ne, stále jste za oponou. Vidíte? Vejděte za oponu, On, Kristus je Slovo. Jak?

²⁴⁰ „Nevěřím v Božské uzdravení. Nevěřím v zázraky a podobné věci.“

Zjevení 22:18, 19

²⁴¹ No, vidíš, ty nejsi uvnitř za oponou, ty o tom nic nevíš, chápeš. Kristus je Slovo! A když jsme ve Slově, jsme v Kristu. A jak mohu být v Kristu, když Krista popírám? To On řekl: „Ani jedno slovo k tomu nebude přidáno ani ubráno.“ Jak tedy z toho můžete něco ubírat anebo přidávat? Vidíte, to svědčí o tom, jakou rouškou jste zahalení, vidíte.

1. Korintským 12:1-3

²⁴² My v Něm! Jsme-li tedy v Něm, jsme stále zakrytí před nábožnými a vyznavači tohoto světa. Pohledte, naše sláva, kterou máme a ze které se radujeme, je pro ty, kteří jsou mimo. Oni si znovu myslí, že jsme „blázni, cvoci“. Vidíte? Rozumíte? Přesně tak. Ale my, kteří jsme tady, v Kristu, pokřtění v Něho, 1. Korintským 12, v Něho, jsme účastníky této slávy, rozumíte. Ale ne zvenku; stále se díváte

dovnitř, popíráte to, rozumíte.

243 Nyní jsme tedy pozváni, abychom se stali účastníky všeho, co je On. Jsme pozváni do Něho, který je nevěřícím skryt oponou lidského těla, rozumíte. Oni tu slávu znají, čtou o ní, je to tady ve Slově, o Boží slávě a podobných věcech, je to pro ně jen slovo. Pro nás je to manifestace! Vidíte? Už to více není slovo, je to skutečnost! Amen!

1. Mojžišova 1:3

244 Bůh řekl: „Ať je světlo!“ Tamto bylo to slovo, ale nyní je světlo. Není to slovo, je to světlo. Rozumíte, co tím myslím?

245 No, pro nás už to není jen napsané slovo, je to realita. Jsme v Něm. Teď se z Něho radujeme, teď Ho vidíme, teď se na to Slovo díváme, jak se projevuje. Je skryto tam zevnitř, proč? Protože ono je zahaleno v lidském těle, rozumíte.

246 Ó, oni říkají: „Ta banda lidí, kam oni chodili do školy? Jaké mají vzdělání? Odkud jsou? K jaké skupině patří?“ Vidíte, oni to nechápu.

247 Onehdy řekl jeden člověk druhému: „Abys mohl být křesťanem, musíš patřit k nějaké denominaci.“

248 On namítl: „Já jsem křesťan, já nepatřím k žádné z nich.“ Řekl: „Bůh mě této rakoviny zbavil.“ Řekl: „Co si teď o tom myslíte?“ Byl to lékař. Řekl: „Ukažte mi denominace, které to dělají,“ vidíte. Dobře.

249 Vidíte, je to stále zahalené. Jsme uvnitř Krista. No, stejně jako tehdy Ho všichni praví věřící vidí, to Slovo zaslíbení, zjevně projevono pro tento den. To je velké slovo, pokud ho dokážete pochopit, rozumíte. Podívejte, všichni praví věřící, kteří jsou ve Slově, vidí Boha zjevně, opona je roztržena a Bůh stojí zjevně před vámi, projevený, vidíte. Bůh, zjevně projevený!

250 Ta naše stará, denominační opona, musí být znovu roztržena, abyste skutečně viděli, co to je, musíte vyjít zprostřed těch nesmyslů. Rozumíte? Nikdy to neuvídíte, oni budou stále před vámi tu oponu zatahovat: „Ó, na tom nic není.“ Ale tady je to napsáno a tady je to projevono, vidíte, chápete.

251 No, a co když někdo odmítá vidět slunce, řekl by: „No, pohleď, já vím, že Bůh řekl: „Ať je světlo“, ale nic takového neexistuje. Jdu do sklepa. Prostě ho nechci vidět“? Ten člověk je cvok. Něco s ním není v pořádku.

252 S tím mužem nebo s tou ženou je něco špatného, můžou vidět Boží zaslíbení a vidět to projevono, a pak tomu nechtějí věřit, protože

denominace stahuje oponu dolů. Vidíte, jsou zahaleni!

253 K tomu je třeba, aby tradiční opony naší denominace byly prolomeny ohněm a mečem Božího Ducha, jímž je Jeho Slovo. Jeho Slovo je stále Jeho mečem, rozumíte. On tehdy, v těch dnech, vzal svůj meč plný ohně a roztrhl tu oponu odshora dolů. Totéž dělá stejným mečem i dnes! Ne moje vyznání víry, moje kniha vyznání, můj katechismus, ale meč Páně, rozumíte. Roztrhává tu oponu a vy vidíte Boha, jak stojí v jasném světle, projevený ve svém Slově. Jak nádherný je to pohled! Vidíte? Dobře. Oheň Božího Ducha svatého, Jeho meč to roztrhne, Slovo roztrhne tu denominační oponu.

254 No, co když jsi právě řekl: „Slovo,“ a to Slovo nefunguje? K čemu by tu byl meč a říkat: „Nemůže to roztrhnout.“ Řeknete: „Ehm“, a ono to neroztrhne“?

255 Ale když tam ten Boží meč přiložíte a vidíte, jak to roztrhává, drží ho posvěcená ruka, která k tomu byla poslána. Vidíte, roztrhne ji a tam Ho máte. To jasně ukazuje před námi Boha, toho velkého Jahve. To je Jeho projevené Slovo, ta část, která je zaslíbená pro tento den. Chápete to? Vidíte? Když ten meč zaslíbený pro dnešek, který tu má být, a Bůh vezme svůj meč a roztrhne denominační oponu a odtahuje ji a projevuje se a ukazuje, že je tam. Stále ten samý Ohnivý sloup! Všimněte si, že to je projevené Slovo pro dnešní zaslíbení.

Jan 6:68

256 Vidíme to stejně jako Petr, když řekl: „Pane, ke komu bychom šli, když jsme to viděli?“ Kam bychom šli? K jaké církvi bychom se mohli připojit, když jsme se v ní narodili? Vidíte? Co bys mohl... K jaké denominaci byste se mohli připojit poté, co jste poznali, tuto pravdu, rozumíte, když každá z nich to popírá? Každá! Neznám ani jednu, která by o tom řekla něco dobrého. To je pravda. Je to tak.

257 Když jsem se vydal na cesty sem dolů, kde bylo na jednom místě dvaadvacet církví, které to sponzorovaly, když jsem tam přijel, neměl jsem ani jednu. Každá z nich říkala: „On věří ve věčnou jistotu.“ To odsunulo všechny legalisty. Jeden řekl: „On křtí ve jménu Ježíše.“ To způsobilo, že to odsunulo všechny ty ostatní, chápete. Jeden z nich řekl: „On věří v semeno hada. Hada nemá žádné semeno!“ To způsobilo...

1. Mojžíšova 3:15

258 Bible říká: „Rozpoutám také nepřátelství mezi jejím semenem a semenem hada.“

Matouš 11:25; Lukáš 10:21; Jan 14:9

259 Vidíte, ta opona byla ze Slova sejmuta. Vidíte? Je to tak. Je to

zjeveno nemluvnatům. Je to pozvednuto, oni to vidí. Bude to tak, jak to bylo jednou řečeno, to je pravda, pak to bude tak, jak to bylo jednou řečeno: „Když uvidíte...“ Když je tato opona ze Slova odstraněna, ty tradice jsou ze Slova odstraněny, jak kdysi Ježíš řekl: „Když vidíte mě, vidíte Otce,“ vidíte. Bůh a Jeho Slovo jsou jedno. Už tomu rozumíte? Když se Slovo projevuje, co to je? Vidíte?

Jan 5:39; Jan 10:30, 37, 38; Jan 14:9

260 Ježíš řekl: „Zkoumejte Písma, neboť si myslíte, že máte... Věřte v Boha, věřte i ve mne. Nedělám-li skutky svého Otce, nevěřte mi. Pokud je však dělám, pak já a můj Otec jsme jedno. Když vidíte mě, viděli jste Otce.“

261 A když vidíte projevené Slovo, vidíte Otce, Boha, protože to Slovo je Otec, to Slovo je Bůh. A projevené Slovo je sám Bůh, který bere své vlastní Slovo a projevuje je mezi věřícími. Nic jiného ho nemůže oživit, jedině věřící, jen věřící. To není... Nebude...

262 Můžete vzít pšenici a zasít ji do jiného druhu půdy, ona nikdy nevyroste. Ale to, co musí ta půda mít, jsou určité živiny, aby se pšenice vypěstovala. A pokud tam nejsou... Pokud to tam není... pokud v půdě ty živiny nejsou, pšenice nevyklíčí, nikdy nevyroste. Takže bez ohledu nato, kam Slovo padne, pokud nepadne do správného druhu srdce...

Matouš 13:4-8; marek 4:4-8; Lukáš 8:5-8

263 Ježíš řekl: „Některé padlo u cesty na skalnatá místa a přilétli nebeští ptáci a sezobali ji.“ A dále řekl: „Některé padlo do trní a bodláčí, které hned vyrostlo a zadusilo ho.“ Zadusily ho tradice, denominace, starosti světa. Ale řekl: „Některá padla do dobré půdy a přinesla stonásobnou úrodu.“ Řekl: „Tak je to s Božím královstvím.“

Je to ta stejná věc, rozumíte, někteří vůbec neuvěří.

Jan 6:51, 60, 66

264 Někteří uvěří jen na chvíli, jako ti učedníci. Mnozí z nich Ho následovali, těch sedmdesát Ho následovalo několik let, aby zjistili, asi rok a půl nebo dva roky, jen aby zjistili, jestli můžou na Něm najít něco, nějaký... jako nějaký zvláštní způsob, nějakou moc, jak dělá tyto skutky, nějakou zaječí pacičku, jestli není nějaký čaroděj, že mohl předvést takové věci, jak On mohl vědět, co je v lidských srdcích a co si myslí. A nakonec zjistili, že řekl, že „sestoupil z nebe“, že „On je samotné Slovo“. A když tohle slyšeli, bylo to pro ně už přespříliš, a řekli si: „Toto nemůže nikdo pochopit,“ a odešli od Něj. To jsou ti, kteří padli do trní.

265 To nás přivádí k tomu, že v každém shromáždění jsou jako pokrytci, nevěřící a věřící. Je to v každém shromáždění. Stále se s nimi

setkáváme. Někteří se tváří, jako by byli věřící, to je ten nejhorší druh. A potom jsou ti, kteří jsou ve skutečnosti nevěřící, ti vás obtěžovat nebudou, ti prostě odejdou a zavrtní hlavou. Ale ti, kteří se tváří, že jsou věřící, na ty si musíte dávat pozor, to jsou ti, kteří se tváří, že jsou věřící. A pak jsou tu ti opravdoví věřící. Vidíte tady ty tři?

Jan 6:53

266 Byli tu nevěřící. Jakmile řekl: „Jíst tělo Syna člověka,“ ó, člověče, to už bylo moc!

267 Ti druzí, to byli pokrytci. Zůstali (stejně jako Jidáš) skoro až do konce.

268 Ale pak ti skutečně věřící, ti si to nedokázali vysvětlit, ale stejně tomu věřili a prošli dál.

269 Ta opona, ta tradice nevěřících je odstraněna, vidíte Boha. Když je opona tradic odstraněna, vidíte, že Bůh je stále Bohem svého Slova. Stále zachovává své Slovo. Je Bohem, původcem svého Slova, které je pro ostatní skryto za oponou z kůží. Ano, je to tak. Pro ty, kteří nemůžou vejít za oponu, On je stále za koženou oponou.

Jan 14:12; Kolossenským 1:28

270 Všimněte si, že se pak stáváme Jeho částí, když jste oponou, která Ho zahaluje. Jste Jeho částí (pokud je Kristus ve vás), jako byl Kristus z Boha. Protože Bůh byl v Něm, udělal Ho Bohem. A protože Kristus je ve vás, naděje slávy, stáváte se částí Krista. „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ Vidíte? Stáváte se částí Krista, pokud je Kristus ukrytý ve vás. Potom je to pro nevěřícího skryto, ale vy víte, že On je ve vás. Jste chrámem, ve kterém přebývá Kristus, za oponou, tou kůží. Pak se stáváme... za, kvůli této oponě. Opona znovu v lidském těle skrývá Boha, Slovo před nevěřícím.

2. Korintským 3:2

271 „Jak je psáno!“ Vidíte, napsáno: „Jste psanými listy,“ říká Bible. A co je to epištola? Je to „psáno slovo“. A vy jste psanými... Jinými slovy, četli byste to takhle, vy... řekl by: „Vy jste psanými listy,“ nebo: „Vy jste slovem, které bylo napsáno, projevono,“ nic k tomu nelze přidat. Nemůžete říct: „Já jsem napsaný list“ a žít podle něčeho jiného než podle toho, co už To napsalo, protože nic nemůže být přidáno ani vzato.

272 Protože doktor Lee Vayle píše tuto vynikající knihu, chci, abyste se na ni po nějakém čase podívali. Bratr Vayle je někde tady v tom areálu. Viděl jsem ho venku, myslím, že se mu nepodařilo dostat dovnitř. Ale on píše knihu o laodicejském věku, je to velmi ohromující. A chci, abyste... brzy vyjde, takže teď na ni děláme poslední korekci. A

on ji napsal, diskutovali jsme tam o tom, víte, o...

Zjevení 10:4

273 Všichni za mnou vždycky chodili a ptali se: „Bratře Branhame, těch sedm hromů, které vydaly svůj hlas a On řekl: ‚Nepiš to, vidíte, ale zavři to,‘“ řekl, „bude to těch sedm hromů, které budou v posledních dnech zjeveny? Rozumíte, sedm hromů, které nám to sdělí?“ No, nezní to opravdu hezky? Vidíte? Ale dávejte pozor, o čem mluvíte, když o tom mluvíte. On řekl: „Hleď, abys to nepsal.“ To je pravda. Vidíte? Těch sedm hromů vydalo své hlasy, vidíte, a On řekl: „Nepiš to, vidíte, ale má to být zapečetěno v té knize až do posledních dnů.“

274 No, někdo mi řekl, mnozí mi říkali, teologové říkali: „Bratře Branhame, jestli Pán Bůh...“ Řekli: „Kdybys ty se svými zkušenostmi, které ti Pán dal pro svůj lid,“ mluvím to zahanbeně, řekl: „Byl bys způsobilý napsat Bibli sám, své slovo, jestliže Bůh je projeven.“

275 Řekl jsem: „To by mohla být pravda.“ Vidiš, on se snažil mě nachytat, chápeš. A já jsem řekl: „Ale víš, já bych to nemohl udělat.“

On řekl: „Proč bys nemohl? Máš přece všechny předpoklady.“

Zjevení 21:18, 19

276 Řekl jsem: „Ale podívej, nelze přidat ani ubrat jediné slovo.“ Rozumíte?

277 A on řekl: „No, tak těch sedm hromů, víš,“ řekl, „nebude těch sedm hromů, které zahřmí, zjevením daným nějakému člověku?“

278 Řekl jsem: „Ne, pane, to by znamenalo do toho něco přidat nebo z toho něco ubrat.“ Všechno je to tam zjeveno a těch sedm pečeti otevřelo zjevení toho, čím ony byly.

279 Stále je to Slovo! Vidíte, nemůžete se dostat mimo to Slovo. To se od Slova nevzdálí. A Boží Duch nikdy to Slovo neopustí. On bude stát přímo na tom Slově, některé to oslepí a jiným otevře oči. Stále to tak bude působit.

Skutky 4:13; 2. Korintským 3:2

280 „Vy jste psané listy, čtené všemi lidmi“ nebo „vy jste naši...“ Přeložte to, otočte to takhle, vidíte, prostě to otočte: „Vy jste listy, které byly napsány,“ protože k tomu nemůžete nic přidat, „které jsou čteny všemi lidmi.“ To je to, co jste napsali. „Projevené Slovo Boží,“ jinými slovy. Petr a Jan, abych to dokázal, když tam přišli, oni poznali, že jsou negramotní a neučení, neměli žádné vzdělání, ale oni si povšimli, že byli s Ježíšem, vidíte. Oni byli negramotní a nevzdělaní, ale byli

psanými listy, rozumíte, oni na nich četli, že byli s Ježíšem, protože Ježíš se skrze ně projevoval, Kristus zahalený v jejich těle. Projevený, oživený, jako byl v Mojžíšovi.

Kolossenským 2:9; Židům 13:8

281 Když to Slovo bylo v Mojžíšovi, byl to Bůh v těle. Když bylo v Ježíši, bylo Bohem v těle, chápete. Jediné, co udělal, bylo, že změnil svou masku, ne své Slovo, ne svou přirozenost. On je tentýž včera, dnes i navěky. Změnil pouze svou podobu. Změnil se z Noeho na Mojžíše; změnil se z Mojžíše na Davida; z Davida na Josefa; dál a dál, až přišel v plnosti božství tělesně, rozumíte.

282 Je to stále tentýž Bůh! Amen! Amen! Doufám, že to pochopíte. Je to tentýž Bůh, jen na sebe bere jinou oponu. Vidíte, On si obléká jinou zahalující oponu.

Jan 3:30

283 Udělal to v reformátorech, vzal na sebe oponu, vzal na sebe oponu, až nakonec sestoupil skrze luteránský věk, skrze další věk, až nakonec se ukázal v úplnosti. Těsně předtím, než to přijde, povstane opět prorok. Když se tak stane, bude to znázorněno ve Slově, ukazuje tam, odhaluje, co se kdysi stalo, co bylo opomenuto, aby církev nebyla bez... bez porozumění. Když to pak povadne, potom, jak to řekl Jan: „Já se musím menšit, On musí růst,“ potom všechno ve všem, vchází do Něj. On se plně projevuje skrze Luthera, Wesleye a letniční věk a dál, dál, On se plně projevuje, rozumíte. Sestupuje dolů, prostě projevuje se, Bůh se odhaluje, rozumíte. No, všimněte si, vyplnil svá zaslíbení pro tento den, jak to oni měli.

284 No, Mojžíš byl Slovem tamtoho dne, protože Slovo mu bylo dáno pro tamten den, Mojžíšovi. Josef byl ve svých dnech Slovem, které přesně zobrazovalo Krista. Vidíte, každý z nich byl Slovem.

Kolossenským 2:9

285 A když Ježíš přišel, byl Slovem v plnosti, protože celý plán vykoupení spočíval v Něm. Celý plán vykoupení neležel v Mojžíšovi, neležel v Josefovi, neležel v Eliášovi. Víte, oni byli jen částí Slova, ukazovali na Něho. Vidíte? Všimněte si teď, uchovejte si to v paměti, zde to přichází, jak jsem řekl. Vidíte, celý plán nebyl v nich. Oni na to poukazovali.

Židům 1:1, 2

286 Proto po Něm, po té plnosti, nemůžeme ukazovat už na nic jiného, to ukazuje zpět na Něho, na Slovo. Toto je úplné Zjevení, nic k němu nemůžete přidat ani z něj odebrat. To je kompletní Zjevení. To všechno, to je stín Jeho, který přichází; ale když On přišel, byl to Ten

dokonalý. Židům 1: „Bůh v různých dobách mluvil k otcům skrze proroky,“ Bůh mluvil skrze opony, proroky, „ale v těchto posledních dnech skrze svého Syna, Ježíše Krista.“ Tady to máte. Odhalený tam na Golgotě, Boží Syn, odhalený.

1. Korintským 12:13

287 Všimněte si: „oživil“, a dnes, když se Slovo projevuje v lidských nádobách, oponách, je to naprosto vyplněné Slovo na ten den, které se vrací zpět k Bohu. Tím, že jsme v Něj pokřtěni, se podle 1. epištoly Korintským 12 s Ním ztotožňujeme. Amen!

288 Říkal jsem půl hodiny, ale můžu to trochu protáhnout? Vidíte? Rozumíte, já prostě tohle tady nemůžu vynechat. Všimněte si, ztotožnění s Ním!

289 Nyní si všimněte. Kolik je tu amerických občanů? Zvedněte ruku. Dobře, jste americkým občanem, pak jste ztotožnění s tímto národem. Ať už je tento národ jakýkoli, musíte jím být i vy. Je to tak? Jste celá její sláva a celá její hanba. Jste s ní ztotožnění. Jste Američan, takže se hlásíte k Americe. Haleluja!

290 Byl jsem s Georgem Washingtonem, když překročil Delaware. Jsem s ním ztotožněn. Je to tak. Byl jsem s Abrahamem Lincolnem při jeho projevu v Gettysburgu. Stál jsem tam, byl jsem s vojáky na Guamu, s vámi chlapci, když jste vztyčovali tu vlajku. Byl jsem tam. Jsem Američan, jsem s ní ztotožněn. Amen. No, být Američanem, ať už je její hanba v revoluci jakákoli, já ji nesu; protože jsem Američan. To je pravda.

291 A jako křesťan jsem ztotožněn s Ním. Amen! Byl jsem s Noem, když vešel do korábu. Byl jsem s Mojžíšem, když vyšel z Egypta. Amen! Byl jsem s Eliášem na hoře Karmel. Ano, jistě! Sláva Bohu! Byl jsem s Ním, když to udělal. Byl jsem skutečně s Ním, ztotožnil jsem se s Jeho smrtí tam na Golgotě, když jsem zemřel věcem tohoto světa, sobě a všem tradicím. Ztotožnil jsem se s Ním. Byl jsem s Ním ztotožněn o Velikonočním ránu, když vstal z mrtvých. Ztotožnil jsem se s Ním v den Letnic, když Duch svatý sestoupil jako závan silného větru. Byl jsem s Ním ztotožněn. Všechno, co byl On, jsem já, všechno, co jsem já, byl On; amen, když jsme v Něm mrtví, jsme s Ním ztotožnění. Co je On, to jsem i já. Amen!

292 Jsem to, co je tento národ. Jsem hrdý na to, že jím jsem. Jsem připraven nést její hanbu, jsem připraven nést její pohanu, vždyť jsem Američan. To je pravda. A jsem připraven to nést dvojnásob pro Ježíše

Krista! Všim, čím kdy byl On, jsem i já. Jsem rád, že jsem s Ním ztotožněn.

293 Apoštolové, když se vrátili, mysleli si... lidé se jim posmívali a nazývali je všim možným, oni to pokládali za velkou čest nést pohanu pro Jeho jméno.

1. Korintským 12:13

294 Dnes jsem šťastný, že jsem jedním z nich, protože jsem ztotožněn se Slovem, kterým je Kristus. Ztotožněn s Ním! Když jsme v Něho pokřtěni, stáváme se ztotožněnými — ztotožnění na Jeho podobu, ztotožnění s Jeho Slovem, kterým je On. Jsem-li v Kristu, jsem Jeho Slovo, protože On je Slovo, a to co je On, to jsem já. Amen! Chápete to? Dobře.

Skutky 9:3

295 Slovo se tam projevilo nebo bylo zjeveno tam v tomto zjevení. Kam mě to tedy staví? Pokud je On tou slávou Shekinah, pak jsem její částí. Amen! Ó, amen! Je to tak. Samo zjevené Slovo, ono se zjevuje. Přemýšlejte o tom! Boží tajemství nám byla oznámena v dnešním dni skrze toho nebeského posla, který byl uveden v oněch dnech. Všimněte si, ten stejný Ohnivý sloup, který poslal Mojžíše, tentýž Ohnivý sloup, který byl na Mojžíšovi, psal Bibli. Tentýž Ohnivý sloup, který potkal Pavla na jeho cestě do Damašku, a Pavel napsal Nový zákon.

296 Pamatujte, že Matouš, Marek, Lukáš a Jan napsali jen to, co viděli, ale Pavel měl zjevení. On ho vyvedl *na světlo*, protože se sám setkal s Ohnivým sloupem. A pomyslete, že totéž...

297 Tam, Josef, oni všichni psali, co se tam dělo, všichni psali tehdy, v té době. Ale když přišel na scénu Mojžíš, měl zjevení. On se setkal s Ohnivým sloupem, a to bylo Mojžíšovi zjeveno, jako Genesis. Mojžíš napsal první čtyři knihy Bible. Je to tak? Setkal se totiž s Bohem v podobě Ohnivého sloupu, zahaleného v Ohnivém sloupu.

Skutky 26:19

298 Když se s ním Pavel setkal na cestě... Učedníci jen napsali, co Ho viděli dělat, ale Mojžíš (Pavel) měl zjevení. Odešel na tři roky do Egypta a zkoumal to, a viděl, že Bůh Starého zákona je Ježíš Nového, to je zjevení: „Nebyl jsem neposlušný tomu nebeskému vidění.“ Je to tak. Správně!

299 A pomyslete na to! Tentýž Ohnivý sloup, který přišel na ty muže, kteří psali Bibli, je tentýž Ohnivý sloup, který je tu dnes a vykládá tuto Bibli! Amen! Jak mu za to děkujeme! Ten samý! Jaká útěcha, jaké ztotožnění! Jsem tak rád, že jsem se s Tím ztotožnil, že ani nevím, co

mám dělat. Raději se ztotožním s Tím než se všemi těmi baptisty, metodisty, presbyteriány, luterány a všemi ostatními. Ztotožněn v tom Slově, kde leží sláva Shekinah a zjevení!

³⁰⁰ Ohnivý sloup, který se viditelně ukazuje mezi námi a potvrzuje správnost Poselství, jak to udělal na hoře Sinaj. Vzpomeňte si, že předtím, než vyšlo pravé poselství, Mojžíš kázal a vyvedl je z Egypta, ale tam, předtím, než byla položena ta pravá příkázání, byly přineseny pečete, Bůh sestoupil před lid a potvrdil, že Mojžíš byl od Něho poslán, (je to tak?) v Ohnivém sloupu, o kterém Mojžíš řekl, že Ho viděl v keři a mluvil s Ním.

Židům 10:26

³⁰¹ Ó, v těchto posledních dnech je vidět tentýž Ohnivý sloup přímo mezi námi, jak promlouvá stejné Slovo! A nejen to, ale také ho vykládá tím, že Ho projevuje a dokazuje, že je to pravda. Takže lidé nemají jedinou příčinu, aby to zpochybňovali, ačkoliv to úmyslně dělají, a pak: „Kdo úmyslně hřeší poté, co poznal pravdu, tomu už nezbývá žádná oběť za hřích.“

Malachiáš 4:5, 6; Matouš 28:20; Lukáš 17:30; Jan 14:12

³⁰² Všimněte si, že tentýž Ohnivý sloup, který byl poslán k Mojžíšovi a Pavlovi a který napsal Bibli, je teď poslán, aby ji zjevil. Boží milost, neměnný Bůh, který vyplňuje zaslíbení z Matouše 28: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny,“ vyplňuje svatého Jana 14:12: „Skutky, které dělám já, budete dělat i vy,“ vyplňuje svatého Lukáše 17:28, 29: „V posledních dnech bude Syn člověka zjeven,“ vidíte, vidíte, Malachiáš 4: „Hle, posílám k vám proroka Eliáše, který obnoví víru lidu zpět k původnímu Slovu.“ Podívejte se, jak to... Vidíte? Ach!

³⁰³ On zemřel, aby se nám zjevil. Zemřeme teď my sami sobě, abychom Ho zjevíli druhým. Zemřeme tradicím a všemu, abychom Ho zjevíli jiným. Zemřeme denominacím, abychom Ho zjevíli jiným.

³⁰⁴ Všimněte si, že ten starý chrám měl vevnitř slávu Shekinah, se světlem Shekinah nad Slovem. Slovo je semeno, ono přinášelo chleby předložením pouze věřícím. Krev byla také nad smlouvou a krev je voda, voda, která oživuje to zrno, pšenici, semeno, kterým je Slovo.

2. Mojžíšova 17:6; 4. Mojžíšova 21:9; Jan 3:14, 16; Efezským 5:26

³⁰⁵ Jako Ježíš řekl: „Jako Mojžíš vyzdvihl měděného hada,“ a pak znovu řekl: „Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v Něho věří, nezahynul.“ Mojžíš udeřil do skály na poušti, aby zachránil hynoucí lid, aby přinesl vodu. Bůh udeřil Ježíše, aby z Něj přinesl Ducha pro hynoucí lid. Vyšla z Něho krev, která je

„vodou obmytí Slovem“, a ona přináší život semenu, a to zrodí slávu Shekinah, která ozářila Slovo, které přineslo chléb předložení. A chléb předložení byl určen jen pro vybraný lid. Je to tak?

306 Teď, když pronikáme do té opony, skrze tu oponu, do Jeho přítomnosti, tam, kde je Slovo, ne vyznání, Slovo, tam vidíme slávu Shekinah, Shekinah, moc, Ducha svatého, jak svítí na Slovo a rodí to zaslíbení, což ukazuje, že jste za oponou. Amen!

*Překročil jsem přes tu roztrženou oponu,
tam, kde Sláva nikdy neselhává,
haleluja, haleluja;
žiji v přítomnosti Krále.*

*Překročil jsem přes tu roztrženou oponu,
tam, kde Sláva nikdy neselhává,
haleluja, haleluja;
žiji v přítomnosti Krále.*

307 Ta stará jezevčí kůže, denominace, se roztrhla. Prolomil jsem se do Slávy Shekinah a vidím Slovo. Vidím, jak se pohybuje Ohnivý sloup. Vidím projevené Slovo. Vidím to, co On řekl, že bude dělat v těchto posledních dnech, vidím, jak to roste. Vidím děti, které jedí ten chléb Shekinah, pocházející z dozrávání tohoto Slova, těch, kteří tomu věří. Amen! Jak úžasná hodina, ve které žijeme! Vidíte, ta sláva Shekinah byla nad Slovem a pod ní byl chléb a bylo to pokropeno krví, která tomu dává vláhu. Duch dává Slovu život. A to... (Kolik z vás slyšelo pásek o „Soudním přelíčení“? Ano, mnozí z vás.) Vidíte, že tam je třeba... že to Slovo musí růst. Aby mohlo růst, musí být ve správné půdě, rozumíte. A Bůh dává zaslíbení, a to zasáhne to srdce, to nemůže selhat!

308 Noe čekal sto dvacet let. Abraham čekal na to dítě dvacet pět let. Bůh to řekl a tím to bylo vyřešeno. Vidíte? Co je to? Slovo tam bylo zaléváno vírou, věřili mu, a to přinášelo výsledky. To přineslo syna, přineslo to déšť, přineslo to potopu, přineslo to pannu, která počala.

Izaiáš 7:14

309 Prorok řekl: „Panna počne.“ Není pochyb, že každá mladá dívka šla a připravila si dětské oblečení. Proč, tento prorok Izaiáš byl ztotožněným prorokem, potvrzeným Bohem. Hospodin řekl: „Panna počne. Dám jim nadpřirozené znamení, velké znamení, panna počne.“

310 A všichni ti lidé, ti věřící, stejně jako vy všichni, slyšeli, jak ten prorok řekl, že každá mladá dívka... Každý muž řekl: „To bude moje

dcera. Ano, prosím.“ Všichni šli a kupovali botičky a šatičky a všechno připravovali, protože věděli, že ho ona bude mít. Ta generace, která pominula, si myslela: „Ten ztotožněný prorok, potvrzený Bohem, jak by mohl říct něco nesprávně? Vždyť to tak musí být!“

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33

311 Bylo to o osm set let později, ale ona to dítě přivedla na svět! „Nebe a země pominou, ale mé Slovo nepomine.“

312 „A stane se v posledních dnech, praví Bůh!“ Vidíte, tady jsme. Světlo nad Slovem. Jako světlo slunce proměňuje semeno ze slávy na slávu, tak i my se Mu stáváme podobnější, když žijeme v Jeho přítomnosti, podobáme se Mu, jsme připodobňováni na Jeho požehnaný obraz, když s Ním chodíme.

313 Sledujte, co způsobuje slunce. Zasadíte semínko a co se stane? Semeno zetlí. Uvnitř semene je život. Život vzejde a dá vzniknout stonku. No, tohle nevypadá jako to první. To je Luther, to byl stonek. Dobře, stéblo rostlo dál, a potom, jak víte, přichází klas. Vidíte, to bylo Wesleyovo probuzení, a nevypadalo to jako tamto. Potom dál přišlo letniční probuzení, vidíte, přineslo křest Duchem svatým. No dobře, co se stalo? Na klas dostáváme plíseň; začne to vypadat špatně, tato věc, tamta věc, to nevypadá jako Slovo, není to jako to ostatní, není to jako to původní zrno, které tam padlo do země. Ale Bůh je tu stále, aby to udělal přesně tak.

314 Všimněte si, co to způsobí? Nakonec se to opět vrátí k tomu původnímu semenu. Když On přišel v podobě Martina Luthera, když přišel v podobě Johna Wesleye, když přišel v podobě letničních, On se má znovu zjevit, jako to stejné semeno, které padlo do země, Syn člověka. On se zjevoval jako Syn Boží ve věku stonku a tak dále, ale v tomto posledním věku se má znovu zjevit jako Syn člověka. Chápete to?

315 V pořádku, zformovaný jako na začátku. A co dává vzrůst tomu stonku? On stále roste. Ten malý stonek roste, ale pořád to není jako to původní zrno. Ani Lutherovo poselství nebylo takové. Ne. Spolu s ním přicházejí další poselství, Finney, Sankey, Knox, Kalvín, dál a dál, nikdo z nich; pořád to bylo poselství, ale, co to bylo, nedostalo se jim úplného zjevení, protože to nebyl ještě ten čas. Nemůžete nasadit klas na obilí dřív, než přijde jeho čas. Rozumíte? A pak se nakonec znovu vrací to původní semeno, které padlo do země.

316 Vidíte, Bůh se přesně řídí přírodou. Rozumíte, On se narodil jako

beránek, proto se narodil venku v jeslích. Jehňátka se nerodí v postýlkách. Rozumíte, On byl odveden na Golgotu. Ovce se vedou. To je pravda. Kozli je vedou na porážku, víte, na jatka. Kozel je vede, ale ony musí být vedeny. Je to tak. Takže On byl veden na porážku, víte, protože byl Beránek.

³¹⁷ Všechno Ho ztotožnilo s přírodou. To je důvod, proč se narodil v březnu nebo dubnu; ne v prosinci, On se nemohl tehdy, v tomto ročním období narodit, protože tam leží v tom čase hluboký sníh. Ne, žádný bůh slunce, ale On byl Syn Boží, chápete. Římský bůh slunce, dvacátého pátého prosince, když tam sluneční systém přechází to místo a oni pořádali v Římě cirkus, a říkali tomu narozeniny boha slunce a udělali z toho Božího Syna. Ne, ne. On byl Syn Boží. Jeho narozeniny se shodovaly s ostatní přírodou. Přesně tak.

Ted' si znovu všimněte, když jdeme dál, zbývá nám ještě trochu času.

³¹⁸ Ted' k dokonalosti. Po vytvoření stébla, po vytvoření štrápce, po nasazení zrna do klasu, potom musí dojít k dokonalosti, znovu ke skutečnému zrnu. A nezapomeňte, že to zrno musí být oplodněno, rozumíte. Pokud ne, nebude žít, rozumíte. Nic z toho, co bylo mimo ta poselství, nikdy neožije. Musí to být oplodněno. Ale pamatujte, ten stejný život, který byl ve stéblu, je i v zrnu. On jen dozrává a přichází zpět, vidíte. Zjevil se jako co? Syn člověka, to zrno, které padlo do země. Pochopili jste to poselství?

Jan 12:21

Ti Řekové mu pověděli: „Chceme vidět Ježíše.“

Jan 12:24

³¹⁹ On řekl: „Jedině, když padne pšeničné zrno do země.“ Vidíte? Dobře.

³²⁰ No, jak On se zjevil dále? V jiné podobě, ve stonku a ve štrápci a tak dále, ve všech listech a všem ostatním. Potom se zjevil jako co? Ten stejný Duch, ale v jiné podobě. Vidíte? Ale co je poslední fáze toho zrna? Vrací se zpět k originálnímu zrnu. Je to tak?

Malachiáš 4:5, 6

³²¹ A jeho služba se od těch reformátorů znovu vrací k originálnímu Slovu. Slovo přichází k prorokovi, a On zaslíbil v Malachiáš 4, žena vrátí víru lidí zpět k původnímu zrnu. Zde je to stejné, co šlo do země. To zrno přešlo skrze všechno až sem. Ono vzešlo jako Syn Boží, nyní se tu zjevuje jako Syn člověka a pak se zjeví jako Syn Davidův na trůnu, vidíte. Ti tři synové, přesně tak. Ó ano, znovu jako v originále!

Malachiáš 4:5; Lukáš 17:28; Židům 13:8

322 No, to přichází k dokonalé službě Jeho samého, ne nějakého člověka, ne nějaké denominace (jak tam oni působili po celý ten věk, rozumíte), ale On se sám projevuje, projevuje se podle zaslíbení, a vyplňuje svatého Lukáše 17:28 a Malachiáše 4, a tak dále, Židům 13:8, naprosto přesně. V té době, v jaké době by to mělo být? Kdy Abrahamovo královské semeno očekává zaslíbeného Syna. A všechny předobrazy se musí vyplnit. A sám Bůh se před tím zničením ukázal Abrahamovu přirozenému semenu v podobě lidské bytosti, a Ježíš řekl, že to bude totéž s tímto královským semenem předtím, než se navrátí zaslíbený Syn.

Izaiáš 53:2

323 Všimněte si té staré opony, která zakrývala Slávu. Ta stará jezevčí opona, na ni nebylo nic, čeho bychom byli žádostiví; ani na Jeho těle. A proto lidé říkají: „Takový obyčejný shrbený chlapík?“ Nejspíš třicetiletý a šedivý, s šedivým plnovousem, nebylo na Něm nic moc na pohled. Bible říká: „Nebylo na Něm žádné krásy, po které bychom byli žádostiví.“ On nevypadal jako Král, ta stará jezevčí kůže. Ale, ó, co bylo uvnitř!

324 A takováto parta „svatých povalečů“, jak se jim říká, sedí pohromadě v takovéhle rozpálené budově, nebylo moc krásy, po které bychom mohli být žádostiví, ale co je uvnitř! Určitě je to před mnohými srdci zahaleno, víte? Rozumíte?

325 Dobře, navenek to nic nebylo, ale všechno bylo uvnitř. Jakmile se jednou ocitnete uvnitř, pak to uvidíte. Jak se dovnitř dostanete? Podáním ruky, připojením se? Ne. Narodíte se do toho. Když zemřete, zbavíte se své staré jezevčí kůže, chápete, svého starého já, abyste se dostali do toho nového. Vidíte? Vzdejte se té staré jezevčí kůže.

326 To světlo Shekinah ne... Poslouvejte, vy duchovní! Kazatelé, chci, abyste si poslechli toto. Když jednou uvnitř... No, chci to říct opravdu jednoduše, abyste si byli jistí, že to pochopíte. Jakmile se jednou ocitnete uvnitř za oponou, pod slávou Shekinah, to světlo Shekinah nevezme Boží Slovo a nezjeví Ježíše jako „věstce“, ne, jak to dnes dělají denominace, že to je „mentální telepatie, svatý povaleč, Belzebub“ Sláva Shekinah Ho jako takového nezjevuje.

Jan 6:35; Židům 13:8; Zjevení 1:8

327 Ale ta sláva Shekinah dává dozrát tomu semenu, které je zaslíbeno pro tuto hodinu, ve Slově, a ukazuje, že On je stále Lilií z údolí. Ona rodí to semeno, Lilie z údolí, Chléb života, Alfa a Omega, tentýž včera, dnes i navěky. On je údělem věřícího. Sláva Shekinah

zjevuje věřícímu, že On je tentýž včera, dnes i navěky.

Židům 13:8

328 Ne, že dny... Pominul, zemřel a je po všem. Takže příteli, pokud tomu takhle věříš, pokud tomu věříš takto, nikdy jsi nenarazil na slávu Shekinah. Jak by Ho někdy sláva Shekinah mohla zjevit ve třech osobách? Vidíš? Jak by mu někdy mohla sláva Shekinah zjevit, že lidé mají být pokřtěni, ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého, když v Bibli se nenachází osoba, která by kdy takhle byla pokřtěna? Jak by Ho mohla sláva Shekinah omezit jen pro apoštoly, když On je tentýž včera, dnes a navěky?

329 Podívejte, ta sláva Shekinah Ho projevuje, přináší Slovo zaslíbení přímo pro vás. Proto On musel zahalit Mojžíšovu tvář, protože v něm bylo Slovo. On zahalil Ježíše jakožto pokorného člověka, aby neviděli Jahveho. A On se zahaluje i dnes, v hliněných nádobách, se *slávou* Shekinah. Navenek to vypadá jako hromada svatých povalečů, staré jezevčí kůže. Ale uvnitř se skrývá sláva Shekinah a v ní dozrávají chleby předložení, na kterých hodujeme a jezdíme napříč celou zemí, stovky mil, vidíte, to je pokrm věřících. To je jen pro věřícího. Pamatujte, že chléb předložení byl jenom pro věřícího, rozumíte, semeno chlebů předložení. Všimněte si, co to dělá? Ta sláva Shekinah nad chleby předložení je chrání, aby se nezkazily.

330 Pamatuj, že ta mana, která přišla z nebe, zůstávala ve slávě Shekinah od jednoho pokolení k dalšímu. Venku přes noc zčervivěla, zkazila se. Je to tak?

331 Vně slávy Shekinah: „Dny zázraků jsou tytam. Vidíte, všechno je to fanatismus.“ Ale uvnitř...

332 Podívejte, v Egyptě objevili v nějaké sýpce slunečnicová semínka, která tam byla vložena za Josefových dnů, téměř před čtyřmi tisíci lety. Josef je vložil do sýpky. Zaseli je a ona žila. Proč? Měla život.

333 Co je dnes ta sláva Shekinah, proniknout za tu oponu, abyste viděli, kdo je Bůh, který stojí před tebou? Abychom viděli, kdo je Bůh, který tu stojí před námi. Ten Ohnivý sloup, On je zahalen v lidském těle. Ale co to znamená...? Co to udělalo? To semeno chleba předložení, Slovo, díky kterému máme žít v tomto dni, skrze toto zaslíbení, ta sláva Shekinah dává dozrávat tomuto chlebu předložení, uskutečňuje ho, dělá ho chlebem pro věřící, které leželo léta letoucí na stránkách Bible, Slovo pro tento věk.

334 Pro denominace je to kámen úrazu. Pro denominace je to

klopýtnutím. V průběhu let Luther, Wesley, Martin Luther a všichni ostatní, Sankey, Finney, John Smith, Knox, všichni o to klopýtali.

Malachiáš 4:5

335 Ale co se má stát v těch posledních dnech? Co se má zjevit? „Zrodit.“ Co má udělat Malachiáš 4? Odvrátit lid od onoho kamene úrazu, zbořit tradice a zjevit chléb se slávou Shekinah. Sledujte, jak to dozrává a přináší přesně to, co říká, že bude dělat, ó, chléb předložení pro tento věk. Pro denominace to je kámen úrazu, banda fanatiků. Ale my, kteří věříme...

Matouš 11:25; Lukáš 10:21; Zjevení 10:7

336 Ale teď, jak to zaslibuje Zjevení 10: „Všechna Boží tajemství, která byla po léta ukryta na těchto stránkách, dozrají a budou přinesena ve věku poselství sedmého anděla.“ Je to tak? Co On mluvil před rokem a půl, teď už to budou asi tak dva roky? „Jdi do Tucsonu. Bud' severně od Tucsonu, nastane velký výbuch.“ A co se bude dít? Budou otevřeny pečete, pečete, které tyto věci zjevily. Vrátil jsem se přesně tak, jak On to řekl. Co to je? To ukazuje, že to nemůže být člověk. To je přesný zásah, přesně tak, jak to jen může být, pokaždé. Co to je? Je to Boží ruka před námi, rozumíte. A protože je to v malé skupince, zahalené v lidském těle, je to zahalené pro okolní svět. On je skrytý před vnějším světem. On se zjevuje nemluvnatům, která se chtějí učit. Vidíte? To je pravda. Každý...

337 Podívejte, každé podobenství v Bibli, každý biblický předobraz je projeven právě zde před námi. Tentýž Bůh v Ohnivém sloupu, který napsal Bibli, jak Starý, tak Nový zákon, je přímo zde a projevuje to, ukazuje přesně, co to bylo, vykládá to přímo pozpátku, a ujišťuje, že to je ten výklad.

338 „My máme výklad!“ Tak ať potom vidíme, že se to stalo. Vidíte, to je ono, uvidíme, jak se to projeví.

Jan 10:37

339 Projevit se! Ježíš řekl: „Nedělám-li skutky svého Otce, nevěřte mi.“ Vidíte, musí se to dokázat.

Matouš 4:3; 26:68; 27:42; Marek 14:65; 15:30; Lukáš 4:3; 27:37

340 Ale teď, když se neprojevil jako Ježíš, dali mu kolem hlavy hadr a bili Ho po hlavě a říkali: „Jestli jsi prorok, řekni nám, kdo Tě udeřil.“

„A jsi-li Syn Boží, obrať tento chléb...“ Vidíte, to je ďábel. „Jsi-li Syn Boží, sestup z toho...“ Myslím zjevení, které měl udělat, to je to, oč se jedná.

Zjevení 10:7

341 Ale teď, když je zjeveno Zjevení 10, tajemství Boží jsou projevena, poznána, jak to zaslíbowała sedminásobně zapečetěna kniha.

Zjevení 19:11, 13, 14

342 Ať je teď vaše víra v Toho, který je Slovo. Protože ve Zjevení 10 se říká... nebo spíše ve Zjevení 19... Měl jsem to tady zapsáno, Zjevení 10, abych se k tomu dostal; ale není to 10, je to 19. Když On přichází, bude nazván „Slovo Boží“, pojedje na bílém koni a za Ním půjdou následovníci nebe.

343 Prolomte tu denominační oponu školení! Prolomte tu denominační oponu tradicí! Rozbijte ty opony, které Ho před vámi skrývají! Rozbijte ty opony pýchy, vy ženy; vy jste královské dcery, chovejte se tak, žijte podle toho. Rozbijte každou oponu! Bez ohledu na to, co říká PhD a LLD: „Je-li to v rozporu s touto Biblí,“ prolomte tuto oponu, neboť jsme překročili tu roztrženou oponu. Teď jsme na druhé straně, na druhé straně. A uvidíte, že když to uděláte, když se prolomíte přes ty staré tradice a věci a přijdete k Němu, uvidíte Ho stát, toho mocného vítěze, projevené Slovo zaslíbení pro tento věk. Uvidíte toho mocného Boha odhaleného, uvidíte Ho přímo tady mezi námi, odhaleného, mocného Boha, nepřemoženého tradicemi.

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33; Židům 13:8

344 Oni se Ho tam snažili ukrýt, dělali to celá léta, ale čas zaslíbení se přiblížil. Bůh jednou vzbudil Mojžíše a on osvobodil ty děti od těch věcí. A On je stále... Nemůžete Ho porazit. „Nebe a země pominou, ale mé Slovo ne.“ On je tentýž včera, dnes i navěky.

Matouš 11:18; Jan 7:20; Jan 8:48, 52; Jan 10:20

345 Oni řekli: „To se nemůže stát.“ Ale to se stalo. A když se to stalo, potom řekli: „Je to z ďábla.“

Židům 13:8

346 To však na Božím Slovu nic nemění, On pro věřícího stále zůstává Bohem. Mocný vítěz, stejný včera, dnes i navěky, svou přirozeností, svým Slovem, Židům 13:8.

347 Závěrem chci říct toto, protože je za pět minut dvanáct, chci říct jen toto. Mám ještě asi deset, dvanáct stránek. Dostanu se k nim někdy jindy, možná dnes večer.

348 Všimněte si, všimněte si toho. Jednou se konala aukce a oni tam měli staré housle. Už jste to slyšeli mnohokrát, staré housle. A ten dražitel se zeptal: „Kolik za ně nabídnete?“ Možná to neříkám podle té povídky přesně. Je to už mnoho, mnoho let, ale přišlo mi to na mysl. A

oni vzali ty staré housle, nevypadaly nic moc, vypadaly ošuntělé, všude. Nedostal skoro žádnou nabídku. Nakonec, myslím že někdo nabídl dolar nebo tak nějak.

349 A stál tam jeden, který si myslel, že by to nemělo být prodáno za takovou cenu, a tak šel a vzal je do ruky. Brknul po strunách, vzal smyčec, nakalafunoval ho a zahrál melodii. A když to udělal, všichni se dali do pláče. Takovou hudbu v životě neslyšeli.

Pak se dražitel zeptal: „Kolik nabízíte?“

350 „Dva tisíce!“

„Pět tisíc!“

„Deset tisíc!“ Vidíte? Co to bylo? Mistrova ruka odhalila to, co bylo skryto v tom starém nástroji.

351 Stejně jako teď! Ta stará Kniha je ošuntělá, kdekdo se jí vysmál, pálili ji, dělali si z ní žerty. Ale přišel čas, že mají denominační aukci, Světovou radu církví. Prodávají ji jako by o ní nikdo neměl zájem. Blíží se denominační aukce.

352 Ale pamatujte, že v té staré Knize je něco, co zaslíbilo, že jednoho dne přijde předurčená, zasvěcená ruka, která ji zvedne a udělá, že Slovo této Knihy skrze předurčené srdce, splní úkol, který měla... zjeví zaslíbení, která jsou v ní. No, může to vypadat, jako stará banda svatých povalečů nebo něco takového; ale to potřebuje, aby na ní byla ruka Mistra, Slovo, aby to Slovo bylo zjeveno, a to se stane víc než svatým. To se stává takovým pro každého z nás, že ano, přátelé? To není hromada fanatismu. Záleží na tom, v čí ruce je ten smyčec.

Modleme se:

353 Náš nebeský Otče, vírou dnes vidím Mistra této staré Knihy, kterou oni vyměnili za tradice, vyměnili ji za denominace, snaží se z ní udělat obchod. Teď ji vyměňují za lidského původu Světovou radu církví, komunismus, ateismus. Dražba je v plném proudu, Pane.

Židům 13:8

354 Bože, vykroč! Jistě, Ty vykročíš. Pošli nám toho proroka, Pane, který zvedne smyčec, který vezme toto Slovo a dokáže, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky. Mnozí, Pane, prodají svůj život, odhodí své staré tradice, roztrhnou opony. Oni to chtějí, Pane. Dají cokoli, všechno, jen jim dej Ježíše.

Matouš 13:46

355 Pane, myslím, že jsi jim to teď dokázal. Přicházejí odevšad. Utrácejí svá živobytí, dělají všechno pro to, aby se pokusili dostat na tato shromáždění, aby udělali všechno, co můžou, protože našli tu drahocennou Perlu. Ostatní věci jsou bezvýznamné. Ale žehnej jim, Otče.

356 Pane, na této kazatelně, dnes ráno, leží kapesníky. Možná, že někteří z nich budou muset dnes odejít před dnešní uzdravující bohoslužbou. Ó, věčný Bože, shlédni dolů. Víím, že jsi tady, jsi zahalen. A já posílám tyto malé závoje, Pane, zvané „kapesníky“, a malé „zástěrky“ a malé „botičky“ pro malá miminka. A já posílám tyto malé závoje jako znamení, že nad nimi bylo dnes ráno kázáno Tvé Slovo, a jako věřící na ně vkládám ruce, své tělo, na znamení, že tomu věřím. A vírou každý v této budově dělá totéž, Pane. Ať jsou ti nemocní uzdraveni.

357 Pane, Ty můžeš odtud toto Slovo rozezvučet, jak to dělal ten starý houslista s těmi houslemi, udělej to tak, Pane. Ať ono vydává ten správný ton, ten smyčec v Mistrově ruce, potom Ho uvidíme stát v plné kráse před námi.

358 Co si asi tenkrát ti lidé mysleli, když nechtěli nic dát, když nechtěli nic dát za ty staré housle, oni je nechtěli. Nechtěli je mít ve svém domě. Ale když je jednou vzal ten, kdo na ně uměl mistrovsky zahrát, pak prodali všechno, co měli, aby je získali. Hádali se o ně a bojovali za ně. Tehdy už bylo příliš pozdě.

Matouš 12:13; Lukáš 13:28; Zjevení 10:6

359 Tak tomu jednou bude, až zazní Boží polnice, a času už více nebude. A ti, kteří se na to dívali a dělali si z toho žerty, kteří tam stáli před roztaženou oponou a viděli projevené Slovo Boží... Jiní kvůli tomu budou křičet, ale jak jsi Ty řekl: „Tehdy už bude pozdě.“ Oni vešli na svatební večeři a ti zůstali venku, kde byl pláč, nářek a skřípění zubů.

Matouš 28:20; Jan 14:19; Jan 16:16

360 Otče, pomoz, dnes ráno, uvěřit každému člověku. Prolomte každou oponu sobectví, každou oponu nevíry a uvidíte mocného Vítěze, odhaleného před věřícími. Neboť: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa. A ještě chvíli, a svět mě už neuvidí, vy mě však uvidíte.“ Ukaž se mezi námi, Pane, tak jako jsi to doposud dělal. Zůstaň tak navždy, dokud nebudeme viditelně před Tebou, až se to en morphe promění a Ty se opět staneš Synem člověka a Synem Davidovým. Dej to, Pane, skrze jméno Ježíše Krista.

Zatímco máme skloněné hlavy, všichni se modleme:

361 Zajímalo by mě, jestli je tu někdo uvnitř nebo venku. Není možné tu udělat výzvu k oltáři, protože tu není místo. Ale zajímalo by mě, upřímně, věříte, že je to pravda? Věříte, že v této době, ve které žijeme, a ve všem tom zmatku a vědeckém věku, jaký byl za dnů Noe, za dnů Mojžíše, za dnů Krista, že Bůh, ten velký Otec nás všech, kteří jsme se v Něk narodili, stojí dnes mezi námi?

362 Tento viditelný Ohnivý sloup, který je vědecky prokázán, že ke mně před mnoha lety, když jsem byl malý chlapec promluvil tam venku a řekl mi, že budu žít právě tady, a co se bude dít. Vyprávěl jsem vám o tom, a pak to... Jednoho dne dole u řeky, předtím, než začala tato služba první probuzení, On se ukázal na obloze, identifikoval se a dal to pověření. Celé ty roky jsem to skrýval ve svém srdci, zahaloval Krista, tentýž Ohnivý sloup vykládá to Slovo, jak zaslíbil. Jsme v posledních dnech, právě v Pánově příchodu. A pokud se ocitneš vně této opony, a zůstaneš stát vně, znamená smrt, nechtěl bys dnes ráno vírou říct: „S Boží pomocí. A s Tvou pomocí, Pane, chci tu oponu prolomit. Chci se dostat tam, kde jsi Ty, abych viděl celé Boží Slovo“?

363 Nesnažte se být Mojžíšem. Ne Áronem! Buď tím, kým jsi, ale buď křesťanem.

364 Zvedli byste se skloněnou hlavou ruce k Bohu a řekli: „Pane Bože, pomoz mi vejít dovnitř za oponu.“ Bůh vám žehnej. Bůh vám žehnej. Jen se podívejte.

365 Vy tam venku, pamatujte, že vaše ruce možná nikdy neuvidím. Pro mě to ani nemá význam, abych je viděl; je to Bůh. To jen... pro mě, jen díky tomu vidím, že to semeno někam spadlo, a... ale Bůh vidí to opravdové srdce.

366 Pokud jsou tu ještě jiní, kteří nezvedli ruce a chtějí je teď zvednout, zvedněte ruce a budete vzpomenuť v modlitbě. Zvedněte ruce. Bůh vám žehnej. To je dobré. Bůh vám žehnej.

367 Otče, modlíme se dnes, Pane, aby ti, kdo ještě neprošli tou oponou, oni stojí tam venku jako Izrael, pozorují to. Věří, ale ještě do toho nepronikli, aby viděli to velké světlo Shekinah, jak duchovní, tak i to fyzické, že mechanické oko fotoaparátu zachytilo ten obraz. Právě před dvěma týdny Ho znovu zachytili. Ty se zjevuješ, Pane, mocný Bože, odhalený věřícím; pro nevěřící stále zahalený, ale pro věřící odhalený. Kéž by dnes tím pronikli, Pane, a uviděli Jeho velkou nádheru a slávu. Kéž jsou jejich srdce proměněná ještě předtím, než se dnes

večer vrátíme do tohoto sboru. Kéž jsou všichni naplněni Tvým Duchem, Tvou přítomností. Kéž ten Mistr pozvedne tu víru, kterou mají, protáhne ji napříč Slovem; kéž jim vydá ten ton: „Byl jsi určen před založením světa, abys tomu věřil. Uvěř, mé dítě, a buď spaseno.“

368 Otče, Bože, svěřujeme je nyní do tvých rukou, protože si uvědomujeme, že už nemůžeme nic udělat. Teď je to všechno na Tobě, Otče. Odevzdávám je Tobě, ve jménu Ježíše Krista, tvého Syna. Amen.

*Miluji Ho, miluji Ho,
protože On dřív miloval mě
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

369 Milujete Ho?

*Nádherný, nádherný, je mi Ježíš zde,
Bůh rady i moci, kníže pokoje.
Spasí mne, chrání mne
od hanby hříchu,
nádherný je můj Spasitel,
chvála mu!*

*Kdysi jsem ztracen byl,
teď jsem nalezen,
svobodný od odsouzení,
Ježíš dává svobodu
a plné spasení;
spasil mne, ochrání mne
od veškerého hříchu a hanby,
nádherný je můj Vykupitel,
sláva Jeho jménu!*

*Nádherný, nádherný, je mi Ježíš zde,
Bůh rady i moci, kníže pokoje.
Spasí mne, chrání mne
od hanby hříchu,
nádherný je můj Spasitel,
chvála mu!*

Jan 1:14; Zjevení 1:8; Zjevení 22:16

370 Kolik lidí Ho vidí stát, toho mocného Vítěze, Slovo, které se stalo tělem, odhalené před námi, Alfa, Omega, Ten, který byl, který je a který

přijde, kořen a výhonek Davidův; byl Syn člověka, Syn Boží, Syn člověka a bude Syn Davidův? Věříte tomu celým svým srdcem? Odhalující se v každém věku věřícím, zahalující se v lidském těle před nevěřícími. Je ukrytý za oponou. Ať Bůh rozbije každou oponu a my Ho uvidíme takového, jaký je!

*Ježíš láme všechna pouta,
Ježíš láme všechna pouta,
Ó, Ježíš láme všechna pouta,
když tě osvobozuje!*

*Na druhé straně Jordánu,
v rajské zahradě Eden.
Tam, kde kvete Strom života,
tam je pro mě odpočinek.*

Ježíš láme.....

³⁷¹ Nechceš teď překročit Jordán? Už jste byli dost dlouho na poušti, přejdeme do zaslíbení!

*Ježíš láme všechna pouta,
Ježíš láme všechna pouta,
Ó, Ježíš láme všechna pouta,
když tě osvobozuje!*

Zvedněme teď ruce:

*Stále, stále Ho budu chválit,
Stále, stále Ho budu chválit,
Stále, stále Ho budu chválit,
On mě vysvobodil! (Amen!)*

³⁷² Necítíte se dobře? Ó, jak nádherné! Jak je to nádherné! Nemí to tedy On? Podejme si teď ruce a řekněme si:

*Ježíš láme všechna pouta,
Ježíš láme všechna pouta,
Ó, Ježíš láme všechna pouta,
když tě osvobozuje!*

Stále, stále Ho budu chválit...

Tentýž včera, dnes i navěky... jen změnil podobu.

*Stále, stále Ho budu chválit,
protože On ze mě odstranil všechna vyznání,
udělal, abych věřil Jeho Slovu.*

373 Ó! Neslyšíte, Mistrovy housle, jak táhne smyčcem přes toto Slovo? On je tentýž včera i dnes!

*Stále, stále Ho budu chválit,
Stále, stále Ho budu chválit,
... (Jeho Slovo!) ...
Stále, stále Ho budu chválit,
(Co On dělá?), protože On mě osvobodil.*

374 Chvála Bohu! Miluji Ho. Nemilujete Ho? Není to nebeské? Líbí se mi ty atributy Slova, vážně, prostě Ducha svatého v Jeho něžnosti, pokory. To se mi prostě líbí. Ó, jen si představte:

*Na druhé straně Jordánu (Přibližuji se tam teď)
v tom rajské mne smrtelném Edenu, (Co tam najdu?)
Tam, kde kvete Strom života... (To bylo v zahradě Eden) ...
tam je pro mě odpočinek.*

375 Chcete jít?

On láme všechna pouta.

*Ježíš láme (všechny tradice) všechna pouta,
Ježíš láme všechna pouta, (všechny denominace,
všechny vyznání) ... láme všechna pouta,
když mě osvobozuje!*

Izaiáš 9:6

376 Chvála Bohu! Prostě Ho miluji. Není divu, že Izaiáš řekl: „On je rádce, kníže pokoje, mocný Bůh, věčný Otec,“ nádherné!

*Nádherný, nádherný, je mi Ježíš zde,
Bůh rady i moci, kníže pokoje.
Spasí mne, chrání mne
od hanby hříchu,*

*nádherný je můj Spasitel,
chvála mu!*

377 Ó! To rozzářilo moje srdce. Jak je nádherný! Říkám vám, že toto nemá konce. Je to... Vešel jsem do toho před třiatřiceti lety a stále to tak cítím. A jestli On bude prodlévat, jednoho dne zavřu oči, odejdu tou stejnou cestou. Amen.

*Nádherný, nádherný, je mi Ježíš zde,
Bůh rady i moci, kníže pokoje.
Spasí mne, chrání mne
od hanby hříchu,
nádherný je můj Spasitel,
chvála mu!*

Jan 4:23; 1. Korintským 14:15

378 Mohl bych tu zůstat v tom po zbytek dne. Pavel řekl: „Když zpívám, zpívám v Duchu. Budu-li kázat, budu kázat v Duchu. Budu-li chodit, budu chodit v Duchu. Budu-li mluvit, budu mluvit v Duchu.“ Ať se vše děje podle Slova a Ducha. Ano, přátelé. Amen! Všechno je to Boží pravda.

Židům 13:8

379 Vidím Ho, mocného Boha, odhaleného. Vidím Ho, jak zastavuje vyznání víry, denominace, zastavuje skeptiky, vzdělávací programy a všechno kráčí vpřed, stojí tam. Myslíte si, že by Ho vyznání víry mohly přemoci? Myslíte si, že by Ho denominace mohly porazit? Myslíte si, že Ho může dobýt Světová rada? On všechno přemohl, zlomil všechna pouta, roztrhl peklo, strhl pečeť, vstoupil do nejsvětější svatyně, odhalil se nám, že je Slovo, stejné včera, dnes i navěky. Amen. Miluji Ho.

380 No, než se dnes odpoledne sejdem, chceme udělat jednu věc, a sice to:

*Vezmi jméno Ježíš s sebou,
dítě žalu a bolesti,
ono ti dá radost a útěchu,
vezmi ho, kamkoli jdeš.*

*Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe;
vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe!*

³⁸¹ Když se tě satan snaží pokoušet, že se nedíváš na správnou věc, ukaž mu na Slovo, jako to udělal Ježíš, rozumíte. Vidíte? Amen!

*Před jménem Ježíš se skláníme,
padáme pokorně u Jeho nohou,
Králem Králů Ho v nebi budeme korunovat,
když dokončíme naši pouť.*

*Vzácné jméno, (vzácné jméno!) ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe;
vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe!*

³⁸² Billy přijde kolem šesté hodiny a bude rozdávat modlitební lístky těm, kdo chtějí stanout v modlitební řadě. Myslím, že bychom to měli tak udělat. Nechtěli jsme to udělat, ale když je nás tolik, tak to raději uděláme, víte.

³⁸³ No, pamatujte na Něj! Mějte Ho stále na paměti, ve svém srdci, ať jste kdekoli. Rozumíte, mějte Ježíše na paměti.

*Vezmi jméno Ježíš s sebou, (Poslouchajte teď!)
Jako štít před každou nástrahou; (Co se stane?)
když se kolem tebe nahromadí pokušení (Co
musíš udělat?) jen vyslov to svaté jméno v
modlitbě.*

*Vzácné jméno, (vzácné jméno!) ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe;
vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe!*

³⁸⁴ Skloňme teď naše hlavy. Chci poprosit pastora, aby sem přišel a rozpustil shromáždění. Bratře Neville, Bůh ti žehnej, bratře Neville.

